

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH THI-A-TI-RO

 Bây giờ tối nay chúng ta...Ngay trước khi chúng ta đi vào thời đại hội thánh vĩ đại này...Tôi—tôi chỉ hi vọng Chúa chúng ta tuôn đổ Thánh Linh Ngài trên chúng ta thật sự...và ban phước cho chúng ta lần nữa. Và chúng ta chỉ có thể đứng đến những chỗ nổi bật nhất bây giờ bởi vì, trong sự kiện vĩ đại sắp đến, chúng ta có thể sẽ ở đây suốt cả tuần. Và, ồ, tối qua chúng ta đã có một thì giờ đầy vinh hiển như vậy!

2 Ồ, bây giờ ngay trước khi đọc những lời Kinh Thánh, chúng ta có thể thay đổi tư thế của—của mình trong chốc lát và đứng để dâng lời cầu nguyện.

3 Lạy Cha Thiên Thượng Từ Ái của chúng con, chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus có đầy đủ tất cả mọi sự, biết rằng ngày nào đó Ngài sẽ đến. Chúng con đang cố gắng sửa soạn tấm lòng của mọi người để tiếp nhận sự mặc khải vĩ đại này rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời hằng sống; không chết, nhưng còn sống mãi mãi; và đang sống trong Hội thánh Ngài như Chứng Nhân của Lễ Ngũ tuần, về thời vĩ đại đó khi thời gian được làm tươi mới lại sẽ đến từ sự Hiện diện của Chúa. Chúng con rất vui mừng được tận hưởng ở đây sau một ngàn chín trăm năm.

4 Và, Cha ôi, chúng con khiêm nhu cúi đầu kính phục về những con người vĩ đại này đã ngã xuống qua các thời đại, những ngôi sao mà Ngài giữ trong tay, mà Ngài đã phán là, “những thiên sứ của các Thời đại Hội thánh,” những nhà truyền đạo. Chúng con cảm ơn Ngài biết bao vì đại Thánh đồ Phao-lô, của Ê-phê-sô. Chúng con cảm ơn Ngài biết bao vì Irenaeus, Ôi lạy Chúa, Irenaeus đây tứ vĩ đại của Ngài; và vì Thánh Martin; và tối nay vì Thánh Columba. Lạy Chúa, chúng con cảm Ngài biết bao vì những con người này. Giữa lúc Công giáo, Ngoại giáo tối tăm đi vào hội thánh, họ đã chịu đựng dửng dưng vì Sứ điệp ngũ tuần và ơn phước, nói tiếng lạ, và—và những dấu kỳ phép lạ vĩ đại, chữa lành người bệnh, và khiến người chết sống lại.

5 Nhiều người trong số họ, Chúa ôi, đã bị xé ra từng phần, và bị giết chết, và cho sư tử ăn thịt; những việc vĩ đại đã xảy ra. Trái

đất được tắm bằng máu của người công bình. Và, Cha ôi, ngày nay máu của họ kêu la chống lại giáo hội tà dân, gian ác đó. Và Ngài đã phán, ngày nào đó Ngài đổ...“Thiên sứ trút bát thịnh nộ trên nó, và huyết—huyết của mọi người tử vì đạo được tìm thấy trong nó.”

⁶ Lạy Chúa, xin giúp chúng con có...để sẵn sàng chịu đựng lúc này, bởi vì thì giờ sắp kết thúc. Khi chúng con thấy con thú có hai sừng này nổi dậy trên đất, không phải ra từ tình trạng dày đặc và đám đông người, “Có sừng giống như chiên con, nhưng nó nói như con rồng.” Chúng con tin giờ đó đã gần bây giờ, Cha ôi, khi những giáo hội này đang tự liên hiệp với nhau, “Làm thành một hình tượng con thú”; và nó sẽ khủng khiếp cho nhóm người đó, Chúa ôi, mà không muốn gia nhập với nó. Chính sự tẩy chay sẽ đến, nhưng trong giờ đó Ngài đã hứa cất Hội thánh của Ngài lên. Xin giúp chúng con, Chúa ôi.

⁷ Trước khi một giọt nước rơi xuống, Nô-ê đã ở trong tàu. Trước khi lửa cháy lên hủy diệt thành Sô-đôm, Lót đã đi. Cha ôi, chúng con tin, trước khi năng lực nguyên tử làm nổ tung trái đất này ra thành từng mảnh, Hội thánh sẽ được cất đi. Chúng con rất vui mừng, Chúa ôi. Và, chúng con biết những trái bom đang treo trong những nhà chứa máy bay, tối nay.

⁸ Và chúng con có thể hướng lên Thiên đàng và thấy Con người đang đứng dậy từ Ngôi Ngài bắt đầu hướng về trái đất cho sự Cất lên của Hội thánh Ngài, và biết rằng đôi chân quý báu của Ngài sẽ không chạm trái đất đầy tội lỗi này vào lúc đó; vì như Rê-bê-ca cỡi lạc đà và nhảy ra khỏi lạc đà, ngay giữa nhà của Áp-ra-ham, ở ngoài cánh đồng khi nàng gặp chàng rể. Đức Chúa Trời Ôi, và Hội thánh sẽ gặp Chàng Rể của chúng con trên không trung, “Vì chúng ta là kẻ sống và còn ở lại thì sẽ không lên trước hay cản trở những người đã ngủ rồi. Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết, và chúng ta sẽ cùng nhau đều được cất lên với họ để gặp Chúa (trong cánh đồng) trên không trung, và sẽ ở cùng Ngài mãi mãi.”

⁹ Ồ, xin giúp đỡ chúng con, tối nay, Chúa ôi. Xin ban cho chúng con sự êm dịu của Thánh Linh chúng con, và cất đi hết sự cay

đăng và lãnh đạm ra khỏi chúng con, và xin cho chúng con được tan chảy bởi Đức Thánh Linh. Xin để Thiên sứ của Đức Chúa Trời cai trị tối nay.

¹⁰ Chúa ôi, con không biết nói gì với những người này. Giờ đây, con có những sự kiện lịch sử cùng những điều đã được viết ra về những gì Ngài đã làm, nhưng cần Ngài thông giải tương lai, vì thế con cầu xin Ngài sẽ ban cho điều đó như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

¹¹ Bây giờ chúng ta hãy lật ra bây giờ Sách Khải huyền. Và tối nay chúng ta đi vào thời đại hội thánh của...Thời đại hội thánh thứ tư, Thi-a-ti-rơ, thời đại hội thánh vĩ đại được biết như Thời kỳ Tăm tối. Thời đại hội thánh này bắt đầu vào năm 606 và chấm dứt ở năm 1520. Tôi...Đó là tất cả những gì tôi có thể làm, chọn nó ra. Nhiều học giả lấy—lấy Thánh Patrick làm ngôi sao hay...mỗi...

¹² *Bảy ngôi sao* là “bảy thiên sứ” của Bảy Thời đại Hội thánh. Chúng ta biết tối mai, vượt ra ngoài sự nghi ngờ, Luther; và rồi Wesley. Chúng ta không biết ai sẽ là ngôi sao của hội thánh Lao-đi-xê này. Đó là...Chúng ta đang ở trong thời đại bây giờ, được bắt đầu từ năm 1906 sau lễ Ngũ tuần đầu tiên. Nhưng sẽ có một thiên sứ dấy lên để bóp chết mọi giáo điều, đem Hội thánh sẵn sàng đi về Nhà. Bây giờ, một số người của—của...ở trong Thánh Linh, sẽ dấy lên với những dấu kỳ và phép lạ. Vậy thì, tôi cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ giúp chúng ta biết rõ điều này.

¹³ Nhìn xuyên suốt, để rút ra điều này, Thánh Patrick là một con người vĩ đại. Và lấy ra từ một số bản thảo cổ xưa, Thánh Patrick không phải là người Công giáo. Ông chống lại giáo hội Công giáo. Và trong suốt thời Cải chánh, giáo điều đó mà họ có được đào xới lên, và đã chứng minh rằng Thánh Patrick chống lại giáo hội Công giáo. Điều đó...Thánh Patrick giống một con người tổ chức nhiều hơn, ông có trường học riêng. Trước hết ông...khi ông bị bắt cóc trên bờ biển, ông, và hai người em gái nhỏ của ông mà ông không bao giờ nghe đến nữa. Họ đã bị đem đi, có lẽ đến La-mã và bán làm nô lệ. Ông cũng được đem đi và bị bán như một nô lệ và bắt làm việc chăn heo.

¹⁴ Ông đã huấn luyện những con chó để coi—coi chừng bầy heo, và vân vân; và cho những con chó nghe những tiếng ụt ụt

và những thứ khác nhau của bầy heo. Rồi cuối cùng đó là cách giúp ông trốn thoát, ở dưới đáy thuyền, khi những con chó nằm lên trên che ông cho đến khi tàu đi ra ngoài khơi. Sau đó ông đến một vùng đất đáng yêu của chính mình, Ireland, và tìm thấy cha mẹ ông vẫn còn sống. Và Thánh Patrick là một—một cháu trai của Thánh Martin vĩ đại.

¹⁵ Mà, là một trong những người vĩ đại nhất mà chúng ta có được trong hàng ngũ những người của Đức Chúa Jêsus Christ, là Thánh Martin. Những hội thánh của ông hết thấy đều đầy dẫy Đức Thánh Linh, hết thấy họ đều nói tiếng lạ, có những dấu hiệu và dấu kỳ, và phép lạ, thật sự tất cả các loại phép lạ đã xảy ra. Ông đã giữ Đức tin ngũ tuần giữa lúc thời đại hội thánh đó đang kết hợp với Công giáo; ngoại giáo và đảng Ni-cô-la cưới nhau, làm thành một tổ chức. Và làm cho những—những kẻ theo đảng Ni-cô-la...Mà chúng ta gọi họ là *Nicko*, có nghĩa là “chinh phục.” “Chinh phục hay thắng giáo dân,” đem Đức Thánh Linh ra khỏi hội chúng, và “chỉ có thầy tế lễ là thánh, còn hết thấy chỉ là con người.” Hiểu không? Và rồi họ sống bất cứ cách nào họ muốn, tôi đoán vậy, và ngay sau khi đã xưng tội cùng thầy tế lễ. Thì họ...

¹⁶ Tìm thấy tối qua, điều mà—mà họ đã thiết lập, Constantine đó đã thiết lập giám mục đầu tiên, và đặt nó...trao những dinh thự cho họ, như chúng ta đã đưa ra thời điểm cùng mọi việc mà anh em đã ghi. Và rồi họ có hai ngày hội tôn giáo to lớn ở đó, là ngày 21 tháng Mười Hai, ngày ngắn nhất trong năm. Và đem dị giáo này vào, hiện có, rằng Ngài là “ngày mặt trời.” Đấy, ngày—ngày sinh mặt trời, họ đã đổi sự giáng sanh của Chúa Jêsus ở tháng Tư thành ngày 25 tháng Mười Hai.

¹⁷ Ngày 25 tháng Mười Hai. Qua năm ngày đó là khi những người La-mã có những hoạt động lễ hội lớn của họ, có rạp xiếc, và vân vân, và đó là lúc có bữa tiệc ngoại giáo vĩ đại này. Và người ta đã đặt chính con người này như một vị thần ở trên đó, mặc y phục cho ông và mọi thứ. Và họ đã có vị thần như ý họ. Và sự...đó là khi những người tiền thiên niên kỷ tồn tại, ngay ở đó, vì họ nghĩ hội thánh ở trong thời đại Thiên hi niên ngay lúc đó. Đấy, vì họ giàu có, không cần gì cả, nhà nước và nhà thờ kết hợp với nhau. “Thiên hi niên đang diễn ra,” vẫn là sự dạy dỗ

của Công giáo cho đến ngày nay. Hiểu không? Vậy thì, “Thiên hi niên đang diễn ra,” cho chúng ta biết rằng điều đó thì sai. Thiên hi niên: Sự Đến lần thứ Hai của Đấng Christ mang đến Thiên hi niên. Đúng thế.

Trái đất đang rên rỉ, than khóc cho ngày được
giải thoát êm dịu đó,
Là khi Chúa chúng ta sẽ trở lại trái đất.

18 Vậy thì, thánh vĩ đại này ở đây là Columba. Ông là người vĩ đại của Đức Chúa Trời.

19 Vậy thì, tôi có tiểu sử của ông được viết ra ở đây. Trước hết, thời đại hội thánh thứ tư, *Thi-a-ti-rơ*, có nghĩa là “lông lẻo, thả lỏng,” hay là, “mù mờ.” Hiểu không? Nó thật là thời đại vô pháp luật từ năm 606 đến năm 1500.

20 Ngôi sao là Columba, từ Ireland và Scotland, ông là cháu của Thánh Martin; và sống khoảng sáu mươi năm sau Thánh Patrick, và vì thế chức vụ của ông bắt đầu khoảng sáu mươi năm sau Thánh Patrick. Của ông...

21 Ông không bao giờ chấp nhận giáo lý La-mã. Ông là con người vĩ đại của đức tin. Ông đã chối bỏ sự giảng dạy của La-mã; không bao giờ đến La-mã, và bác bỏ nó hoàn toàn. Là, tôi không thể thấy người ta đã từng phong chức cho ông ở đâu. Như họ đã làm với Thánh Martin và những người khác, họ đã không phong thánh ông và Irenaeus bởi vì hai người vẫn ở trong Hội thánh đó mà đã có những dấu kỳ và phép lạ của Ngũ tuần, nhưng đã tin. Ông không bao giờ nhận sự giảng dạy của La-mã, về sự giảng dạy của họ. Ông đã lấy Kinh Thánh giảng dạy cho người mẹ tin kính của ông, chị của Thánh Martin, và không hề nhận sự giảng dạy của La-mã bất cứ lúc nào. Ông dạy những dấu hiệu của Mác 16 sẽ theo sau mọi kẻ tin. A-men! Tôi...Đó là loại người tôi thích; người tin. Vâng, thưa quý vị.

22 Ông—ông nghe Tiếng kêu gọi rõ ràng của Đức Chúa Trời. Đó là dấu hiệu tốt nữa đối với ông, đấy. Thế thì không điều gì có thể ngăn cản ông sau đó, ông được đi, ừ-m, ừ-m, ông trên đường đi thì ông nghe Tiếng rõ ràng của Đức Chúa Trời.

²³ Một phép lạ...Tôi đã viết nhiều-...dưới đây, nhưng nếu chúng ta chỉ lấy một việc này. Một phép lạ là khi ông đi đến thành phố nào đó mà Chúa đã sai ông đến, và thành phố đó không muốn tiếp nhận ông, vì vậy họ đi ra đó và cố gắng để...lấy những nhạc công, và vân vân, và đóng cửa lại và cố làm cho át tiếng của ông với tiếng đàn, của những nhạc sĩ. Và ông bắt đầu giảng, và tiếng của ông át luôn tiếng những nhạc sĩ và các cánh cổng mở ra, ông đi vào, giảng dù thế nào đi nữa. Ông đã có cả một nhóm người trở lại đạo.

²⁴ Đây là một chuyện nhỏ khác mà tôi thích nói về. Ông đã đi vào thành phố. Dĩ nhiên, ngày đó người ta đã xây những bức tường thành. Vì thế ông đi vào thành, và họ đuổi ông ra. Khi ông đang đi ra, và con trai của người đứng đầu bị đau dữ dội, và họ đã xuống đường chạy theo vị thánh đồ tốt quý đó. Ông trở lại và nằm ngang lên cậu con trai đang hấp hối, và anh ta sống lại.

²⁵ Hội thánh của ông đầy đầy Đức Thánh Linh, ông không có gì kém hơn, vì mọi thành viên của hội thánh của ông phải đầy đầy Đức Thánh Linh. Và ông chống lại và ghét thậm tệ hệ thống giáo phẩm của La-mã. Tôi tin ông là ngôi sao của thời đại này. Ông đã làm gì? Nói tiếng lạ, làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus, thực hiện mọi thứ mà họ đã bắt đầu. Nếu Đức Chúa Trời là vô hạn, và đó là đường lối Ngài thiết lập Hội thánh của Ngài lúc ban đầu, nó phải tồn tại giống như vậy, và nó có (ngay cả thiểu số) hết thảy có đường lối như vậy qua các thời đại; hầu hết đã bị vứt kiệt sức ở đây, quay trở lại qua thời Luther.

²⁶ Bây giờ, chúng ta muốn bắt đầu bây giờ, và xem thử chúng ta có thể bắt đầu lấy một số câu này ra bây giờ không, ở...chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 18:

...hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Thi-a-ti-rơ;...

²⁷ Anh em có để ý những—những địa chỉ này không? Những sứ điệp này được gửi tới cho thiên sứ, hay nhà truyền đạo mang Ánh Sáng của thời đại hội thánh đó. Hiểu không? Bây giờ, tối qua chúng ta đã tìm thấy, trong phần kết thúc của thời đại hội thánh khác này của—của Bẹt-găm, rằng thiên sứ của hội thánh đó (trong sự đặc trưng của thời đại hội thánh này) sẽ nhận được một hòn đá. Và trong hòn đá này...

28 Bây giờ, chúng ta lấy “hòn đá” đó và làm biểu tượng, nó có nghĩa là một “đá.” Nó là gì? Thiên sứ sẽ là người giống như Phi-e-rơ, được gọi là “đá.”

29 Hãy thấy tên của bạn làm chứng về đời sống bạn. Bây giờ, tôi không thể đi quá nhiều về điều đó, bởi vì ma quỷ có môn thần số sai lầm; chúng ta biết điều đó; bắt đầu người ta có *cảm giác*, và đại loại như vậy, mà đi vào thuyết duy linh. Và thuyết duy linh thuộc về ma quỷ. Chúng ta biết thế. Và đó là phương cách, bạn hãy coi chừng. Giống như họ...

30 Nguyên nhân người ta đã gọi Chúa Jê-sus là “Bê-ên-xê-bun,” một “quỷ,” bởi vì, anh em thấy đó, Ngài có thể phân biệt những ý tưởng trong trí họ. Đấy, nhưng Ngài là Lời của Đức Chúa Trời. Và Hê-bơ-rơ chương 4 nói, “Lời của Đức Chúa Trời, sắc hơn gươm hai lưỡi, thậm chí phân biệt được những ý tưởng trong lòng, tâm trí.” Hiểu không? Vì vậy, Ngài là Lời, Ngài là Lời hằng sống, và Lời hằng sống đi vào chúng ta và rồi Nó cũng có cùng tác dụng như vậy trên chúng ta. Đấy, giống như vậy, bởi vì Nó cùng một Lời. Đấy, Nó không thay đổi giữa chúng ta. Và đó là cách. Và đôi khi những người đó mà không ở trong nhóm người nói tiếng lạ, và người khác thông giải nó. Đó là gì? Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.

31 Và thế thì, chúng ta để ý lúc đó thiên sứ này sẽ nhận...thiên sứ của thời đại hội thánh mà sẽ nhận lấy “hòn đá.” Nó là hòn sỏi trắng, không có nghĩa là sự công bình của chính người đó, nhưng “sự công bình của Chính Đức Chúa Trời.”

32 Và trên hòn sỏi này có “một cái tên,” cái tên không ai biết trừ ra chính người nhận nó. Người nhận biết tên ấy, không ai khác được biết trừ ra chính người đó. Vì vậy khi anh em nghe những người tâng bốc anh em, nói là tên của họ; họ là “Giăng,” họ là “Phao-lô,” họ là “Ma-ri,” họ là “*thế này*,” “*thế kia*,” hay “*thế khác*.” Anh em đừng tin, bởi vì nếu có, người ấy sẽ không bao giờ nói gì về điều đó. Hiểu không? Đúng thế. Người phải giữ điều đó với chính mình. Người ấy đã biết. Không ai biết ngoài chính người đó, nhưng người đó biết bởi vì mọi người đặc thẳng hoàn toàn nhận một tên mới theo cách—cách—cách đó.

³³ Anh em có để ý Áp-ra-ham đã được gọi là Áp-ram không, nhưng khi Ngài sử dụng ông, Ngài đã thay đổi tên ông thành “Áp-ra-ham.” S-a-r-r-a là Sa-rai, nhưng khi Đức Chúa Trời sử dụng bà, Ngài đã đổi tên bà thành S-a-r-r-a-h: *Sa-ra*, “công chúa.” Anh em có biết rằng Gia-cốp...? *Gia-cốp* có nghĩa là “kẻ chiếm chỗ.” *Ê-sau* có nghĩa là “đỏ,” có lông và đỏ; tóc đỏ, và đỏ khắp người, là Ê-sau. Bây giờ, và *Gia-cốp* là “người chiếm chỗ.” Và *người chiếm chỗ* là một “kẻ lừa dối.” Chẳng phải Ê-sau đã nói, “Tên của nó há không phải là *Gia-cốp*, ‘kẻ chiếm đoạt’ sao?” Nhưng khi ông vật lộn với Chúa suốt đêm, và thắng, và được ban phước, Đức Chúa Trời thay đổi tên ông; *Gia-cốp* trở thành *Y-sơ-ra-ên*, “hoàng tử của Đức Chúa Trời.” Phao-lô được gọi là *Sau-lơ* cho đến khi ông gặp Đức Thánh Linh trong hình dạng của một Ánh Sáng chiếu xuống trên ông, tên ông được thay đổi từ *Sau-lơ* thành “Phao-lô.” Si-môn, khi ông gặp Chúa Jê-sus, Ngài đã đổi tên cho ông thành “Phi-e-rơ.” Điều đó...

³⁴ Và khi Chúa Jê-sus đắc thắng, Danh Ngài được thay đổi. Và Ngài sẽ bày tỏ Danh đó, “Kẻ nào thắng với Ngài, như Ngài đã thắng, người ấy đã nhận một tên mới; và Ta sẽ tỏ Tên mới của Ta cho người.” Hiểu không? Và mỗi người thắng, tôi muốn nói, giữa những điều như thế: những người lãnh đạo và vân vân. Vậy thì, hết thầy dân *Y-sơ-ra-ên* đã không được đổi tên của họ, dĩ nhiên. Đúng thế. Nhưng những người lãnh đạo cao kia, khi họ đắc thắng, họ đã nhận được một tên mới. Thấy nó ăn khớp với nhau như thế nào không? Thật hoàn hảo.

³⁵ Và bây giờ chúng ta thấy rằng người ấy cũng có được “ma-na giấu kín.” Vậy thì, ma-na giấu kín được xếp loại với bánh thánh. Bánh thánh chỉ dành cho thầy tế lễ. Đúng thế. Bánh thánh là chỉ dành cho thầy tế lễ. Và họ... Nó là thứ đặc biệt dành cho thầy tế lễ, đó là, những người lãnh đạo; và người này đắc thắng. Toàn bộ hội chúng có ma-na, nhưng người lãnh đạo nhận được loại *ma-na* (đặc biệt) *giấu kín*, hay là một “*sự mặc khải đặc biệt*,” ồ, về Chúa Jê-sus là ai, và những gì về Ngài, hết thầy về Ngài. Đây, người thắng có sự mặc khải đó nếu người ấy thắng. Với thiên sứ, “Hãy giữ lấy, vì kẻ nào...” Người đã thắng. Gởi cho *thiên sứ* của hội thánh. Hiểu không?

36 Bây giờ chúng ta tìm thấy, tối nay, chúng ta bắt đầu:

*...hãy viết cho thiên sứ của hội thánh của Thi-a-ti-rơ;
 Đây là lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng có...mắt
 như...những ngọn lửa, và chân...như đồng sáng;*

37 Bây giờ, như chúng ta thấy Ngài trong hội thánh đầu tiên, Thời đại Ê-phê-sô, hay trong sự bắt đầu trước tiên của Khải huyền, chúng ta thấy Ngài trong con người đầy vinh hiển bảy lần của Ngài. “Tóc...” Chúng ta thấy rằng Giăng đã thấy Ngài trong ngày của Chúa.

38 Khi Ngài đến lúc bảy giờ, Ngài là Thầy Tế Lễ. Khi Ngài còn ở trên đất này, Ngài là Tiên Tri, Tiên Tri của Đức Chúa Trời. Bảy giờ Ngài đã lấy Huyết của Chính Ngài và đi đến trước Cha, để Ngài trở thành Thầy Tế Lễ. Khi Ngài trở lại Ngài sẽ là Vua. Tiên Tri, Thầy Tế Lễ, và Vua. Ngài là Tiên Tri của Đức Chúa Trời, Ngài là Chim Ưng. Ngài là Thầy Tế Lễ của Đức Chúa Trời, Ngài là Chiên Con. Khi Ngài trở lại, Ngài sẽ là Sư Tử, Vua, (chi phái Giu-đa) để tế trị.

39 Nhưng giữa quá trình Thầy Tế Lễ của Ngài, khi đền thánh rời khỏi, thì chúng ta thấy Ngài đứng đó. Và Giăng nói ông đã ở trong Thánh Linh vào “ngày của Chúa”; không phải ngày thứ Bảy, không phải ngày Chúa nhật, điều đó sai lầm hết thấy. Chúng ta đã thấy điều đó, nghiên cứu nó qua lời Kinh Thánh, đó là ngày của Chúa. Đây là ngày của con người. Sự đến của Chúa sẽ là ngày của Ngài.

40 Và chúng ta thấy ông trong ngày của Chúa. Và, khi ông thấy Chúa, Ngài có “tóc trắng như tuyết.” Và chúng ta biết rằng điều đó tượng trưng cho đấng phán xét.

41 Một điều khác, lúc đó Ngài không phải là Thầy Tế Lễ, bởi vì Thầy Tế Lễ được thắt chung quanh ở giữa, có nghĩa là *hậu việc*. Nhưng Ngài đã được thắt chung quanh ngang ngực, trên *đây*, có nghĩa rằng Ngài là *Quan Án*. A-men! Và chúng ta thấy Ngài đang bước đi giữa bảy chân đèn bằng vàng.

42 Và bây giờ chúng ta trở lại với “Đấng Thượng Cổ,” hiện hữu *trắng* toát trên Ngôi Phán xét Trắng khi Đa-ni-ên thấy Ngài, “Đấng Thượng Cổ tóc Ngài trắng như tuyết.”

43 Bây giờ, “màu trắng.” Những quan tòa người Anh xưa qua các thời đại, trước đây thường, khi họ đi vào chỗ ngồi phán xét họ thường mang bộ tóc giả màu trắng to lớn, trắng như tuyết, bởi họ là quan tòa. Và Giảng thấy Ngài trong Ngày của Chúa, khi Ngài là Quan Án. A-men!

44 Bây giờ chúng ta thấy rằng “Ngài có đôi mắt giống như ngọn lửa.” Đôi mắt đó giống như ngọn lửa...Có lần đôi mắt đó đã bị mờ đi vì những giọt nước mắt khóc cho nhân loại. Đôi mắt ấy có thể đứng và khóc cho một người đã chết, và biết trong năm phút sau người đó sẽ sống lại; nhưng chỉ là sự cảm thông của con người. Nhưng đằng sau đó là quyền năng như vậy mà Ngài có thể nhìn xuyên qua đời sống con người và nói cho biết người đó là ai cùng tất cả về họ. Bởi vì bây giờ đôi mắt đó đang đến trong sự phản chiếu này như ngọn lửa. Đôi mắt đó có thể nhìn lui nhìn tới qua trái đất, và thấy mọi việc đang diễn ra. Bạn sẽ đứng ở đâu trong Ngày Phán Xét? Tội lỗi của bạn sẽ bị phơi trần trước mặt Ngài.

45 Và anh em để ý Ngài có, “Từ miệng Ngài ra, một—một thanh gươm hai lưỡi,” mà chúng ta biết là *Lời*.

46 Chúng ta thấy bàn chân Ngài là “đồng sáng,” và vân vân, mà có nghĩa “nền tảng của Ngài.” Ngài đập máy ép nho bằng sự thanh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng, và bước xuống và gánh lấy tội lỗi trên Ngài, và lợi qua, và làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Đúng thế. Và nền tảng của Ngài là nền tảng của chúng ta:

Tôi nay đang đứng, trên Đấng Christ, như Đá
Tảng; (Eddie Perronet nói.)

Tất cả chỗ khác là cát lún thối. (Đúng thế.)

47 Bây giờ chúng ta thấy ở đây, mỗi lần khi Ngài gặp một thời đại hội thánh, Ngài nói cho người đó như một trong những Danh Thần Tánh của Ngài. Vậy thì chúng ta thấy trở lại ở đó, điều trước tiên trong tất cả những sự mặc khải là Thần Tánh, (Thần Tánh Tối cao) của Chúa Jêsus Christ: “Ta là Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến. Ta là Đấng Trước hết và Đấng Sau cùng, là Đức Chúa Trời Toàn Năng.” Đấy, sự mặc khải đầu tiên. Giảng quay lại nhìn những gì đang nói với ông. Điều trước tiên, Ngài gửi cho ông...

48 Bất cứ vua nào, khi người phát biểu, người—người—người nói mình là ai; bất cứ ai. “Tôi là ông A gì đó khi tôi nói với anh em, anh em không biết tôi. Tôi là William Branham, tôi là *John Doe*,” bất cứ là ai.

49 Ngài phán, “Ta là đứng trước hết và đứng sau cùng; Đấng đã sống và nay chết; và sống đời đời mãi mãi.”Ồ, chao ôi! Thần Tánh. Ở đây chúng ta thấy Ngài ở trong bảy mặt cá tính của Ngài về tình trạng vinh hiển Ngài. Trong mỗi thời đại hội thánh Ngài—Ngài đến gần với họ trong một con người khác trong những thần tánh kia, một thần tánh khác trong những trạng thái đầy vinh hiển kia.

50 Bây giờ, tối nay, Ngài đến với ngọn lửa đang cháy. Ngài đang nhìn xuống Lao-đi-xê...hay nhìn vào Thi-a-ti-rơ. Đây là thời đại mà hội thánh kết hôn với Công giáo và ngoại giáo, hay đảng Ni-cô-la và ngoại giáo kết hợp với nhau và hình thành sinh ra giáo hội đầu tiên, giáo hội tổ chức đầu tiên.

51 Và Đức Chúa Trời phán *những việc làm* của đảng Ni-cô-la (đã ở trong hội thánh Ê-phê-sô), bao trùm trong—trong hội thánh nhỏ bé Bết găm đã trở nên một “giáo lý,” và nói nó là “giáo lý của Ba-la-am.” Và Ba-la-am là người dạy dân Y-sơ-ra-ên đi qua đó và phạm tội tà dâm, hay họ phạm tội tà dâm với dân Mô-áp (một thành viên của hội thánh hăm hăm), hay hội thánh dung tục, tổ chức vĩ đại. Và chúng ta thấy Đức Chúa Trời nói, rằng giáo lý Ni-cô-la mà đã...lấy sự...đã áp đặt hết cả quyền lực lên trên hội thánh và bỏ nó qua một bên và biến nó thành một tổ chức, Ngài phán, “Người ghét điều đó, mà Ta cũng ghét.” Ngài chỉ nói tiếp, “Hãy ghét nó! Hãy ghét nó! Hãy ghét nó!” Và nó đã hoạt động hiệu quả ở đây. Thấy cách hội thánh bị bóp chết như thế nào, ngay tại đây cho đến khi chỉ còn lại một chút xíu, và đó là hội thánh chúng ta bây giờ.

52 Vậy thì, vào ngày này mà sự mặc khải này đến, hay đã đến với hội thánh này, đó là ngày mà La-mã đã xây trên những tảng đá vĩ đại trên chỗ của họ, bằng cỏ khô và rơm rạ. Nhưng Ngài đang nói cho hội thánh này rằng “Ngài vẫn giữ lại những ngọn lửa đang cháy để nhìn xuống qua thời gian, và nền tảng của Ngài không phải là cỏ khô, rơm rạ, nhưng nó là đồng vững chắc, đã

được tôi luyện trong lò lửa hực.” Nền tảng này chắc chắn. Tôi yêu thích điều đó. Chúng ta biết chỗ mình đang đứng.

53 Được rồi:

Ta biết các công việc của người, và lòng yêu thương của người, và sự hầu việc của người, và đức tin, lòng nhịn nhục của người, và các công việc của người; và công việc sau rốt—sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa.

54 Được rồi, hội thánh dường như hoàn toàn bị cắt đứt hầu hết, chỉ còn thu lại một chút nhỏ, và họ đã bỏ đi những buổi nhóm thiêng liêng vĩ đại, và hầu như dựa vào những việc làm. Đức Chúa Trời không muốn chúng ta dựa vào những việc làm.

55 Đó là một—một dấu hiệu của tổ chức. “Chúng ta đem đến cho Cô Jones một ít củi. Và chúng ta sẽ gửi cho ông A gì đó, con cái họ, một số áo quần.” Và điều đó được lắm. Nhưng, anh em đừng lệ thuộc vào điều đó, anh em đừng làm điều đó. Thưa anh em, đó—đó—đó là những việc làm tốt; một công dân tốt, đảng hoàng sẽ làm điều đó. Nhưng điều cần có để trở thành một Cơ-đốc-nhân là một kinh nghiệm được tái sanh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đúng thế.

56 Bị suy thoái, họ đã khôi phục những việc làm thay cho tình yêu thương và đức tin, càng ngày càng cứ tiếp tục mất thì giờ nhiều hơn.

57 Đúng thế:

Ta biết các công việc của người,...Ta biết đức tin của người, Ta biết lòng nhịn nhục của người, và vân vân...

58 Nhưng bây giờ chúng ta sẽ lấy câu 20, hãy nghe điều này:

Nhưng Ta có vài điều trách người, bởi vì người còn dung cho Giê-sa-bên người đàn bà ấy, tự xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và ...phỉnh phờ tôi tớ Ta và rủ chúng phạm tội tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng.

59 Bây giờ, “người đàn bà.” Tối qua chúng ta thấy người đàn bà tượng trưng cho cái gì? Cho “giáo hội.” Vậy thì, bây giờ chúng ta thấy ở đây rằng chúng được gọi là “đảng Ni-cô-la,” “giáo lý Ba-la-am,” và bây giờ nó trở thành một “Giê-sa-bên.”

⁶⁰ Vậy thì, “Giê-sa-bên.” Nếu anh em để ý, đây là một lịch sử vĩ đại. Bây giờ, nếu anh em muốn viết điều đó, bắt đầu trong Các Vua Nhất, khoảng chương... Các Vua Nhất, chương 16. Giê-sa-bên không phải là con cháu của Áp-ra-ham; cũng không phải là nhóm này ở trên đây, ngoại giáo La-mã. Đấng Ni-cô-la là một đấng Cơ-đốc-nhân hình thức, lạnh lùng mà đã tự phân rẽ với những Cơ-đốc-nhân thật, “dường như không có Đức tin.” Và họ muốn biến hội thánh thành nhà hội họp, giống như người ta làm ngày nay; giống như một nhà hội họp, không có chút Thánh Linh nào; “Ngày của phép lạ đã qua rồi. Tất cả điều đó thuộc về thời đại khác. Chúng ta đã có tình anh em.” Sản xuất ra một Hội Tam điểm, Người Lập dị, hay cái gì như thế. Và điều đó được lắm, nhưng điều đó sẽ không bao giờ thay thế cho sự sanh ra mới trong Chúa Jêsus Christ, sự cứu chuộc cho linh hồn, Lễ thật này.

⁶¹ Được rồi, Giê-sa-bên này. Vậy thì bà vốn cũng là một con cháu của Áp-ra-ham, đúng thế, một công chúa của kẻ thờ thần tượng. Vào thời đó khi hoàng tộc của bà, hoàng gia của bà, nổi tiếng bởi lòng trung thành ác độc dã man với Ba-anh. Cha bà là một thầy tế lễ của tượng thần A-s-t-a-r-t-e (Tôi không biết anh em phát âm nó thế nào, tôi chỉ lấy ra trong lịch sử.) A-háp đã sử dụng chiến lược của mình giống như Constantine. Đất nước quyền lực vĩ đại này nằm gần Y-sơ-ra-ên, vì thế cho nên...

⁶² Tối hôm qua chúng ta biết Constantine đã làm gì? Ông không phải là người trở lại đạo. Ông là một nhà chính trị. Ông đã cố gắng làm gì? Ông đã lấy vào những Cơ-đốc-nhân, khi họ nói với ông họ sẽ cầu nguyện...(Và bây giờ ở đó, nên nhớ, ông là...bây giờ chúng ta đang nói về đấng Ni-cô-la). Và ông nói nếu họ cầu nguyện, và ông sẽ thắng trong trận chiến này, thì ông sẽ—ông sẽ trở thành một Cơ-đốc-nhân. Ông đã có một giấc mơ. Đêm đó, những cái khiên, sơn hình thập tự màu trắng. Từ đó sinh ra những Hiệp sĩ Columbus, ngay vào thời điểm đó; bấy giờ đó là chỗ họ giữ vững lập trường của họ. Nhưng ông không bao giờ hành động giống như một Cơ-đốc-nhân! Trên một trong những nhà thờ Ni-cô-la, được gọi là Thánh Sophia, ông đặt một thập tự giá. Như tôi đã nói tối qua, đó là điều duy nhất ông từng làm có chút gì như ông làm cho hội thánh, theo như tôi có thể lượm lặt được trong

những trang sử; và nhiều học giả khác cũng nói vậy. Chúng ta không biết gì về sự trở lại đạo của ông, bấy giờ. Nhưng ông đã đi vào cái gì? Điều ông muốn làm, ông đã thấy hầu hết về La-mã, bấy giờ.

⁶³ Bây giờ nhìn xem điều này, theo dõi chiến lược này. Và hãy theo dõi Kinh Thánh xác nhận nó như thế nào, Đức Chúa Trời, hàng trăm và hàng trăm năm trước khi nó xảy ra. Và Constantine cũng dùng cùng chiến lược, mà A-háp đã dùng, Đức Chúa Trời đã phán ở đây.

⁶⁴ Vậy thì, Constantine đã thấy một bộ phận vĩ đại người của ông là những người Ni-cô-la này, những Cơ-đốc-nhân. Một số họ được gọi là “những kẻ dị giáo,” đó là những người Ngũ tuần; họ là “những người dị giáo và quá máu,” và bất cứ cái gì nữa. Đó là chỗ cho những dấu kỳ phép lạ cư ngụ. Nhưng hội thánh *xác thật* lúc đó đang trở thành tổ chức. Ông đã làm gì? Constantine đóng một vai trò thông minh. Ông xem xét kỹ lưỡng ở đó rồi đem những người bạn ngoại giáo của ông, và lấy những người bạn Cơ-đốc-nhân của ông, và kết hợp những hội thánh lại với nhau, dựng nên một—một...đưa ngoại giáo vào Cơ-đốc giáo. Cơ-đốc giáo và ngoại giáo kết hôn trong hội thánh Bệ-găm.

⁶⁵ Vậy thì, Ngài đã nói gì ở đây tối nay? Cũng giống như A-háp đã làm. A-háp, để đất nước mạnh lên, đã cưới Giê-sa-bêl, người nữ thờ thần tượng này; để vương quốc ông mạnh lên, Y-sơ-ra-ên có nhiều sức mạnh hơn.

⁶⁶ Và đó là những gì các hội thánh đang cố gắng. Anh em thấy họ đang cố gắng làm một quyển Kinh Thánh, định xuất bản vào năm '62 sắp đến không? Đó là một Kinh Thánh mà sẽ làm vui lòng người Do-thái, nó sẽ làm người Công giáo hài lòng, và làm vui lòng những người Tin lành.Ồ, thưa anh em! Tôi cắt ra từ một tờ báo. Tôi không mang theo nó tối nay, dù vậy anh em đã nghe tôi đọc tối nọ rồi. Thế đấy, anh em thấy đó.

⁶⁷Ồ, những việc họ cố gắng làm gia tăng! Họ lấy những việc thánh của Đức Chúa Trời và phân tán nó ra bất cứ cách nào, để gia tăng và tạo nên nhiều con số. Đó là những gì giáo hội đã làm. Nó chấp nhận những người vào đó dựa trên những cái bắt tay, và những kẻ sống ngoài vòng pháp luật và mọi thứ khác, những

người được không tái sanh. Nhưng vào Thân thể thật của Đấng Christ, thì không phải một tổ chức, nhưng mầu nhiệm—Thân thể mầu nhiệm của Đấng Christ, anh em có thể chỉ bước vào đó theo một con đường, và đó là qua phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đúng! Và những dấu hiệu giống như vậy mà đã đánh vào các sứ đồ, tấn công Hội thánh. Điều đó hoàn toàn đúng!

68 Bây giờ, chúng ta không phải thỏa hiệp và nói, “Thôi được, chúng ta sẽ gia nhập với hội Ngũ Tuần. Chúng ta sẽ đi gia nhập với Một Ngôi. Chúng ta sẽ gia nhập với giáo hội này, hay Báp-tít, hoặc Giám Lý.” Chúng ta hãy kết hợp với Đấng Christ! Hãy tránh xa những việc này. Bởi vì mỗi một người trong tổ chức kia thì ổn thôi, nhưng họ—họ có những giáo lý và những công việc của họ, và anh em phải đi xem thử tổng giám sát sẽ để anh em vào đất nước đó và tổ chức một buổi nhóm không. Nếu anh em không giảng dạy thật chính xác giống như họ, anh em sẽ bị đuổi ra, anh em không thể ở lại với Kinh Thánh. Đức Chúa Trời không thể làm điều đó, Ngài ghét nó. Bất cứ ai khác là Cơ-đốc-nhân được tái sanh cũng sẽ vậy. Nhiều người đó ở ngoài hoàn toàn...muốn thực hiện, muốn hầu việc, và muốn có tình thân hữu. Nhưng anh em không thể làm điều đó, họ sẽ đá anh em ra ngoài. Thế đấy, hãy để họ đá anh em ra, cứ tiếp tục, nhận lãnh Đức Thánh Linh dù thế nào đi nữa. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng, anh em thấy, họ—họ muốn có giáo—giáo điều đó. Họ muốn đưa anh em tới chỗ anh em phải có nhiều tiền. Những người Báp-tít vào năm '44 có khẩu hiệu, “Một triệu nữa vào năm '44.” Họ đã nhận được gì?

69 Giống như nhà truyền giáo vĩ đại Billy Graham nói, khi ông ở Louisville, “Tôi sẽ đi vào một thành phố...” Nói, “Thánh Phao-lô đi vào một thành phố, người sẽ khiến cho một người trở lại đạo; năm sau trở lại người có—người có thêm ba mươi người sanh ra từ một người đó; rồi tiếp tục sanh ra con-cháu-chất-chít-chít-chít, từ một người trở lại đạo đó.” Ông nói, “Tôi vào một thành phố, kêu gọi được ba mươi ngàn người, năm sau tôi trở lại không thể tìm thấy ba mươi người trong số đó.” Và đó là những gì ông nói, ông—ông đã phát biểu một câu hay, nhưng tôi vẫn không tin người anh em quý báu đó của chúng ta là đúng. Ông đã nói, “Anh

em là những thầy giảng lừa dối.” Nói, “Tôi sẽ đưa cho anh em tên và địa chỉ của họ, anh em gác chân trên bàn giấy và viết thư cho họ thay vì đi đến, nói chuyện với họ.”

⁷⁰ Tôi—tôi rất ngưỡng mộ ông vì điều đó. Tôi thích một người như ông, không phải là kẻ giả hình; thẳng thắn và sống đúng với con người của mình. Và tôi thích điều đó. Nhưng tôi muốn nói, “Billy à, ai đã đứng lên đó để nhận người trở lại đạo mà Phao-lô đã có? Điều đó là gì, Billy, nếu anh đừng để họ trở lại ở đó rồi bắt tay, và đánh thức, và nói, ‘Vâng, tôi tin nhận Chúa Jê-sus là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân tôi,’ và để họ ở đó cho đến khi người ấy chết và thối rữa, và được sanh lại bởi Đức Thánh Linh, người đó sẽ làm tăng thêm những người trở lại đạo mới.”

⁷¹ Thưa anh em, anh em là...người ấy là thổi đồng trong lửa, anh em không thể lôi người đó ra. Người ấy giống như căn nhà đang bốc cháy trong gió lớn, anh em thật không thể làm điều đó. Ô, một người đang lan rộng khắp nơi, thưa anh em, một người cải đạo thực sự của Đấng Christ, người ấy không thể giữ im lặng. Người ấy thật sự...người ấy được khuấy động. Ô, tôi rất vui mừng! Ô, chào ôi! Phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh điển hình thuở xưa làm linh hồn anh em bùng cháy! Không thể đứng yên, gió đang thổi bay anh em, ngọn gió quyền năng thổi ào ào sẽ cứ tiếp tục thổi bay anh em. Lý do tôi thật sự cứ nuôi dưỡng nó, và đi tiếp. Vâng, thưa quý vị! Không người nào phải nhận lấy người trở lại đạo của Phao-lô, Phao-lô đã dẫn dắt họ đủ sâu sắc trong Đấng Christ cho đến khi người đó phải chết với chính mình, và sống lại trong Đấng Christ, và Ngài đã thực hiện phần còn lại. Đúng thế! Đó là những gì nó là.

⁷² Anh em Báp-tít thì tốt đẹp. Nhưng một triệu nữa, điều đó có ích gì? Anh em có một triệu cái tên nữa. Ô, chỉ ghi xuống và bày ra những một số điều nếu anh em muốn họ mang vào. Điều đó ổn thôi, nhưng, hỡi anh em, những gì chúng ta muốn là được ghi tên vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con, bị giết từ khi sáng thế, được tẩy sạch trong Huyết, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, với những dấu kỳ phép lạ đi theo anh em.

⁷³ Hãy nghiên cứu lịch sử. Tôi mong hết thảy anh em sẽ kiểm được quyển Giáo hội nghị Nicene và đọc những việc đó, để thấy

những người tử vì đạo kia đã giữ ngọn lửa ngũ tuần đó như thế nào. Tôi sẽ nói với anh em bây giờ, hồi anh em, anh em Báp-tít, Giám Lý, và bất kể anh em là ai đi nữa, Ánh Sáng chân thật đúng đắn...nó không phải là tổ chức Ngũ Tuần, bây giờ; nhưng Ánh Sáng chân thật, đúng đắn là một Kinh nghiệm Ngũ tuần. Xuống...Tôi đã ngày này qua ngày khác bây giờ, những lịch sử đó, đã đào sâu chúng vào tất cả những gì tôi có thể tìm thấy ở khắp mọi nơi, và đó là ngọn lửa Ngũ tuần đó vẫn còn sống từ lễ Ngũ tuần giáng xuống cho thời điểm này. Vâng, thưa quý vị! Đã bị đẩy ra ngoài.

⁷⁴ Một số người của họ nói, “Ồ, giáo hội Công giáo vĩ đại đã đứng trên nhiều sóng gió.Ồ, nó chứng minh rằng nó là Hội thánh thật.”Ồ, nó không phải là điều lạ với tôi, với nhà nước cùng mọi thứ khác tồn tại phía sau nó, nó có thể tồn tại. Nhưng những gì—những gì là điều lạ, là một đám ít người bị kéo ra như thế, thiếu số đó, bị đuổi ra ngoài, quăng vào tù, bị cưa xẻ ra từng mảnh. Làm thế nào họ từng tồn tại? Bởi vì Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống vận hành trong sự sống của họ. Và hết thầy những con quý của địa ngục không thể thắng được Nó! “Trên Đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Nó.” Đó là điều thật. Đó là những gì Đức Thánh Linh ban cho những thầy giảng Giám Lý này, và vâng vâng, ở đây. Thấy đó, nó khiến họ đứng dậy, làm điều gì đó cho anh em. Nó sẽ không bao giờ sai.

⁷⁵ A-háp, con người đạo đức giả đó. Thấy đó, ông đã đi qua, ông nói, “Bây giờ, nếu tôi có thể thật sự củng cố bây giờ, và có được đất nước to lớn này. Và nếu tôi cưới con gái của một người bạn già ở dưới đó, thế thì, điều đó...chúng ta—chúng ta sẽ là bạn bè.” Ông ta định làm gì? Ông đang bán chính quyền trưởng nam của mình.

⁷⁶ Bây giờ, khi giáo hội Tin Lành này quay trở lại và kết hợp với giáo hội Công giáo, nó sẽ làm cùng một việc như xưa. A-háp đã sống trong thời mà...

⁷⁷ Nó đã trải qua ba lần. Ông đã ở trong kinh nghiệm nửa đêm cuộc hành trình của Y-sơ-ra-ên, và ở đây nó lại đến nửa đêm, và

chúng ta đến nửa đêm lần nữa ở đây. Ba thế hệ trước khi điều này; đi vào ở đây, ở trong đây, và trong đây.

⁷⁸ Bây giờ, nếu bạn để ý, A-háp cưới Giê-sa-bên để làm cho dân ông mạnh lên. Điều đó đúng với những gì Constantine đã làm. Ông đã dựng lên một nhà thờ thật to lớn vĩ đại, và làm bàn thờ và làm bằng đá cẩm thạch, mặc đồ lên cho người này, giáo hoàng, để người đó ngồi trên đó. Ông là một thần sống, ông có thể nói chuyện với họ, và—và họ kể cho ông nghe hết thấy những tội lỗi mình, và điều đó thật sự làm vui lòng hội thánh hâm hấp già cõi đó, và hãy ra khỏi những người đó. Chắc chắn vậy! Chính là nó! Ồ, nhưng điều đó không làm vui lòng người được tái sinh, khi người ta lấy điều đó và mang vào những nghi lễ ngoại giáo về những lời cầu nguyện có sẵn. Họ đã làm gì? Họ đã lấy thần Jupiter xuống và đưa Phi-e-rơ lên. Họ lấy thần Vệ nữ xuống, và đưa Ma-ri lên. Và nó mang—nó đã mang ngoại giáo vào hàng ngũ Cơ-đốc giáo.

⁷⁹ Và khi A-háp cưới Giê-sa-bên, ông cũng làm điều khác giống như vậy. Ông đã mang sự thờ cúng hình tượng vào Y-sơ-ra-ên. Và Giê-sa-bên đã làm gì? Bà giết mọi vị tiên tri bà có thể bắt được. Đúng thế không? Những giáo hoàng cũng vậy. Mọi Cơ-đốc-nhân chân chính mà họ có thể nắm được trong tay, đều bị giết hết.

⁸⁰ Nhưng có một ngôi sao của thời đại hội thánh đó, Ê-li thân mến! Ồ, vâng, thưa quý vị! Ông đã không sợ, nói với họ điều đó. Đúng, thưa quý vị! Ông là ngôi sao Đức Chúa Trời của thời đại đó. Ông đã ngã lòng đến nỗi có lúc đã nói, “Lạy Chúa, chỉ còn lại một mình tôi.”

⁸¹ Đức Chúa Trời phán, “Bây giờ, hãy chờ một chút, hãy chờ đợi, hãy chờ đợi, hồi Ê-li.” Ừ-m. “Ta đã để dành bảy trăm người giấu khắp nơi, ở xa kia. Hiểu không? Người không biết họ ở đâu. Họ ở ngoài đó, người Pha-ri-si, người Sa-đu-sê, Báp-tít, Giám Lý, và Trưởng Lão, nhưng Ta sẽ—Ta đã đem họ ra nơi đó, người cứ đợi. Hiểu không? Ta đã đem họ ra đó. Có...họ là—họ là—họ là của Ta, và họ sẽ không cúi đầu quì gối trước đạo Ba-la-am cho đến bây giờ.” Nhưng tiên tri già Ê-li là Tiếng của Đức Chúa Trời ngày đó. Ông chắc chắn chính là loại Tiếng của Đức Chúa Trời ở sự đến lần đầu của Đấng Christ, và sẽ là loại Tiếng

trong lần đến thứ hai của Đấng Christ lần nữa, theo như lời Kinh Thánh.

⁸² Vậy thì, chúng ta thấy rằng Giê-sa-bên nhỏ bé này, khi bà đã ở trên đó, bà thật sự sẽ hạ tất cả các bàn thờ của Đức Chúa Trời xuống và đặt những bàn thờ của chính bà lên. Và bà đã làm cho dân Y-sơ-ra-ên cúi đầu trước hình tượng. Điều đó chính xác những gì Constantine đã làm khi ông hình thành giáo hội Công giáo. Ông đưa ngoại giáo vào giáo—giáo hội Cơ-đốc giáo, và đã có những Cơ-đốc-nhân cúi đầu trước những hình tượng. Điều đó chính xác trở lại thời kỳ tăm tối; thời đại tối tăm của dân Y-sơ-ra-ên, thời đại tối tăm của—của hội thánh; cúi đầu trước những hình tượng. Và Ê-li là ngôi sao của thời đại của ông.

⁸³ Và đã khiến cho hết thảy dân Y-sơ-ra-ên thờ lạy Ba-anh, và giáo hội Công giáo ở Thi-a-ti-rơ cũng vậy.

⁸⁴ Bây giờ, tôi muốn anh em chú ý điều khác đang đánh mạnh ở đây, tôi đã lấy lịch sử ở đây. Chúa Jê-sus phán rằng bà đã...tự xưng mình là nữ tiên tri. “Giê-sa-bên người nữ đó, tự xưng mình (gọi chính bà ta) là nữ tiên tri.” Bây giờ, anh em thấy, giáo hội Công giáo không cho phép tín đồ của họ đọc Kinh Thánh bởi vì họ nói rằng linh mục là người duy nhất mà có thể hiểu biết Thiên liêng Lời đó.

⁸⁵ Thế đấy, đó là sự thông giải thật của một vị tiên tri. Một tiên tri có sự Thông giải Thiên liêng về Lời Đức Chúa Trời. Điều đó hoàn toàn đúng. Làm sao một người có thể gọi một người, người nào đó, là “một tiên tri” và rồi nói, “họ có sự mặc khải sai”? Thật đúng như ý thức phận làm con Đồi đồi lần nữa, anh em thấy đó. Hiểu không? Thấy đó, nó là—nó là...Một *tiên tri* có nghĩa là “người tiên đoán chính xác, người mà Lời của Chúa đã đến với, sự mặc khải đã đến với người.” Từ *tiên tri* có nghĩa là “người nói trước về Lời Thiên liêng.” Chúa Jê-sus phán, “Nếu có một người trong các người là người thiên liêng hay là một tiên tri, thì Ta là Chúa sẽ nói với người. Và nếu những gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người, vì Ta ở cùng người. Nếu nó không ứng nghiệm, thì đừng nghe người.” Chỉ thế thôi. Nó là—nó là Lời Thiên liêng của Đức Chúa Trời, và Lời của Chúa đã đến với các đấng tiên tri.

⁸⁶ Bây giờ, họ nói rằng *hội thánh* này lúc đó đã có “một tiên tri.” Bây giờ nên nhớ, nó đã thay đổi từ đảng Ni-cô-la lúc bấy giờ, nó đã đổi sang “*bà ta*.” Anh em thấy điều đó không? Một “Giê-sa-bên.” Bây giờ, tối qua nó là “giáo lý Ba-la-am.” Đây, “giáo lý của đảng Ni-cô-la” và “giáo lý của Ba-la-am.”

⁸⁷ Vậy thì, Ba-la-am là người đã khiến dân Y-sơ-ra-ên phạm tội tà dâm. Và đảng—đảng—đảng Ni-cô-la đã làm gì? Đã lập thành tổ chức. Vì thế họ đặt cả hai lại với nhau và bạn đã có nó, “giáo hội.” Chắc chắn vậy! Khải huyền 17, “Đại dâm phụ ngồi trên các dòng nước.” Người đàn bà, gái điếm. Nó là gì, hay nó là gái điếm như thế nào? Nó đang phạm tội tà dâm, những sự tà dâm thuộc linh, giải thích sai Lời cho dân sự. Hãy ra khỏi đám cuồng tín đó! Đó là những người cuồng tín thật. Đúng thế.

⁸⁸ Bây giờ, hãy xem, bà ta tự xưng mình là nữ tiên tri, “Chúng ta là một! Chúng ta là cùng một hội đồng! Chúng ta trở lại với hội đồng Lao-đi-xê, hội đồng của con người, và chúng ta đã quyết định điều này, và điều này, và điều nọ. Vì vậy anh em hãy lắng nghe chúng tôi!” Nhưng...

⁸⁹ Linh—linh mục trẻ đó lên đây để phỏng vấn tôi về Elizabeth Frazier, hay là cô gái Frazier đó. Ông nói, “*Hồng—hồng y* muốn biết ông sẽ...hay giám mục, ông có phải đã làm phép báp-têm cho cô gái Frazier này không.” Nói, “*Cô* gái đang trở lại với Công giáo.”

Tôi nói, “*Vâng*, tôi hiểu điều đó.”

Nói, “*Ông—ông* đã làm phép báp-têm cho cô ấy phải không?”

Tôi đáp, “*Vâng*, thưa ông.”

Nói, “*Ông* đã làm phép báp-têm như thế nào?”

Tôi đáp, “*Phép báp-têm Cơ-đốc*.” Ừ-m.

Ông ấy nói, “*Thế* thì, ông muốn nói gì với điều đó?”

Tôi đáp, “*Phép báp-têm Cơ-đốc*, đó là đường lối Kinh Thánh. Chỉ có một đường lối duy nhất để làm phép báp-têm là phép báp-têm Cơ-đốc. Mỗi người trong Kinh Thánh đã được dìm mình dưới nước như Danh ‘*Chúa Jê-sus Christ*.’”

⁹⁰ Ông ấy ghi chép, bắt đầu ghi chép như thế. Rồi nói, “*Ông* biết đấy, giáo hội Công giáo trước đây thường làm điều đó.”

Tôi nói, “Khi nào?” Tôi nói, “Tôi có tất cả lịch sử cổ xưa ở đây mà tôi từng giữ, từ Luân đôn và khắp nơi khác.” Vì thế tôi có thể nghiên cứu khi giờ này chẳng bao lâu nữa sẽ đến, khi điều gì đó sắp sửa xảy ra. Ừ-m. Tôi nói, “Tôi—tôi muốn biết ở đâu.” Tôi có thể đi...

Ông ấy nói, “Ồ,” ông ấy nói, “trong Kinh Thánh.”

Tôi nói, “Ông nói rằng...?”

Ông ấy nói, “Chúa Jêsus đã tổ chức giáo hội Công giáo.”

Tôi nói, “Thế thì, Phi-e-rơ là giáo hoàng đầu tiên à?”

Nói, “Chắc chắn hầu như thế.”

Tôi nói, “Tôi nghĩ ‘hội thánh thì không thể sai lầm và không thể thay đổi, và hết thảy quần chúng được nói trong tiếng Latinh vì thế nó sẽ không thay đổi.’”

Ông ấy nói, “Đúng thế.”

⁹¹ Tôi nói, “Ồ, ông chắc chắn một số thay đổi đã thực hiện từ lúc đó.” Tôi nói, “Nếu Kinh Thánh đó là một quyển sách Công giáo, thế thì tôi là một người Công giáo điển hình thuở xưa.” Hiểu không? Đúng thế. Tôi nói, “Thế thì, tôi là một người Công giáo điển hình thuở xưa vậy.” Và tôi nói, “Điều đó chắc chắn đã có...”

Ông ấy nói, “Ồ, bây giờ, ông thấy đó, Kinh Thánh chỉ là chuyện lịch sử của giáo hội Công giáo.” Ông ấy nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài.”

Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài.” Đúng thế.

⁹² “Hãy để Lời Ta là thật, còn lời mọi người khác là dối trá.” Và ở đây dựa trên Sách Khải huyền là Sách duy nhất (Cho phép tôi lặp lại điều đó.) mà Chúa Jêsus đặt lời chứng thực của Ngài ở trên. Và điều trước tiên Ngài đã làm là mặc khải Thần Tánh Ngài, và Ngài làm xong nó một cách hoàn hảo. Và phán, “Kẻ nào bớt điều gì ra khỏi Nó hay thêm vào Nó điều gì, thì cũng sẽ bị lấy đi (phần của người ấy) ra khỏi Sách Sự Sống. Phước cho kẻ nào đọc, hoặc người nghe. Và đáng rửa sả cho kẻ nào thêm điều gì vào Nó hoặc bớt một điều gì ra khỏi Nó.” Thế đấy, để bạn thấy phần nguy hiểm. Vì vậy đừng bao giờ được thêm vào điều gì vào Đó; chỉ để Nó đi theo đường lối Nó có, và cứ tiếp tục như thế.

⁹³ Thánh Linh sẽ mặc khải Nó cho anh em nếu anh em thật khiêm nhường, cầu xin Ngài. Hiểu không? Đúng thế. Bây giờ, vì vậy Nó không phức tạp. Đức Chúa Trời...Chúa Jêsus cảm ơn Cha vì...nói rằng, “Tôi tạ ơn Cha, Cha ôi, vì Cha đã giấu những sự này với đôi mắt của những ra-bi, và những giám mục, những hồng y, những tổng giám sát, và—và đã bày tỏ Nó cho những con trẻ muốn học biết như vậy.” Hiểu không?

⁹⁴ Đó là những gì anh em muốn. Nó là sự bày tỏ của Đức Chúa Trời mà chỉ có thể đến như Ngài đã nói ở đó, “Các người nói Ta là ai?”

Ông thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời Hằng sống.”

⁹⁵ Ngài phán, “Hỡi Si-môn, người chưa bao giờ học điều đó trong thần học viện. Hiểu không? Không có ai nói với người về điều đó. Điều đó đến, là sự mặc khải từ Thiên đàng. Và trên đá này Ta sẽ dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Hội đó.”

⁹⁶ Điều đó thật chính xác sự mặc khải mà A-bên đã có từ ban đầu. Nó là sự mặc khải; đã có lúc đó, nó vẫn là sự mặc khải, và nó sẽ luôn luôn là sự mặc khải. Đúng thế.

⁹⁷ Bây giờ, chúng ta thấy ở đây nó là người nữ bây giờ, và một *người nữ* tượng trưng cho “hội thánh.” (Đúng thế không? Đấng Christ đang đến vì một điều gì? Nàng Dâu, một người nữ, người nữ trinh bạch.) Và một dâm phụ già ở đây, bà tự tuyên bố là Hội thánh của Đức Chúa Trời; nhưng, điều mà bà đã có, bà được tô điểm bằng sự giàu có và châu ngọc, cùng mọi thứ, và đã uống chén đầy dâm uế của mình, mà bà làm hết thầy các vua của trái đất say rượu của nó. Đúng thế không?

⁹⁸ Vậy thì, chúng ta thấy bà ở đây bà được gọi là “Giê-sa-bên.” Và Giê-sa-bên, điều ác mà Giê-sa-bên đã làm, ngay khi bà ta nắm giữ trong tay mình dân Y-sơ-ra-ên, bà đã đặt họ vào chỗ chết và đã làm mọi thứ bà có thể làm, và—và đã xây những bàn thờ riêng của mình. Đúng thế không? Điều đó hoàn toàn đúng với những gì giáo hội Công giáo đã làm. Điều đó chính xác. Nhưng bây giờ chúng ta hãy đọc thêm một chút nữa. Điều này sẽ làm anh em cố

gắng tập trung. Thỉnh thoảng anh em cố gắng tập trung, anh em sẽ ăn được nhiều hơn chút nữa.

...xưng mình là nữ tiên tri, (Bây giờ, nếu bà nói, “Ta là người thông giải duy nhất của Lời.”) và dạy dỗ và phỉnh phờ tôi tớ Ta đặng rủ chúng nó phạm tội tà dâm,...ăn những của cúng thần tượng.

⁹⁹ Người anh em đó hỏi về “con rắn,” về “việc ăn trái cấm trong vườn Ê-đen.” Anh em hiểu nó là gì (Phải không?) khi Ngài phán, “ăn,” ở đây. Những gì nó là, là thuộc linh, anh em thấy đó. Và sự...và...

Và Ta cho nó thì giờ để ăn năn vì tội tà dâm—tội tà dâm của nó; mà nó chẳng muốn ăn năn.

Này. Ta sẽ quăng nó trên giường, (Loại giường gì? Của tính chất trần tục. Đó chính xác là những gì nó có ngày nay.) và kẻ nào phạm tội tà dâm với nó trong cơn đại nạn, mà không ăn năn việc làm của họ. (Điều đó đang đi vào cơn Đại Nạn.)

Và...sẽ giết chết con cái nó;...

¹⁰⁰ Chà! Cái gì của nó? Dâm phụ già này đã có một số con. Bây giờ Khải huyền chương 17. Bao nhiêu người trong anh chị em...? Tôi cho là, hết thầy các bạn đã ở đây tối qua. Được rồi. Khải huyền 17, dâm phụ già này, giáo hội Công giáo, nó được gọi là một “gái điếm,” và nó là “mẹ của những gái điếm.” Không thể là những con trai, họ là *những giáo hội*.

¹⁰¹ Vậy thì hội thánh Luther ở đâu, tất cả những hội thánh này đến từ đâu? Mọi tổ chức đã đến từ đâu? Sự bắt đầu của nó ở đâu, Lao-đi-xê? Rốt lại đảng Ni-cô-la hình thành điều đó; đó hoàn toàn giống như vậy lần nữa. Anh em không thể tránh khỏi điều đó, thưa anh em. Ô, Ê-li đã kêu to chống lại việc như vậy trong thời đại của mình. Giăng đã kêu lớn chống lại nó trong thời của ông. Vâng, thưa quý vị! Anh em đừng nghĩ chính anh em tự nói gì, “Chúng ta có tổ phụ chúng ta là Áp-ra-ham: vì Ta nói Đức Chúa Trời có thể khiến những đá này sanh ra con cháu cho Áp-ra-ham.” Hiểu không? Thật sự không thể được giúp đỡ.

102 Bây giờ, nó đã con. Giê-sa-bên thật đã có con không? Có, thưa quý vị! Hãy nghe:

...Ta sẽ giết chết con cái nó...

103 Là gì? Giáo hội Công giáo, con cái nó là giáo phái Tin Lành. Đây, điều đó chính xác, bởi vì họ đang làm giống nhau. Làm báp-têm ngay trong nó bằng phép báp-têm kỳ cục của họ, phép báp-têm không đúng với lời kinh thánh; bắt tay để có Đức Thánh Linh; “Cha, Con, và Thánh Linh” thay vì “Chúa Jêsus Christ.” Và chỉ làm mọi việc trái ngược với Kinh Thánh. Vẫn vậy! Và họ đi ngay vào điều đó.

104 Con gái bà là A-tha-li, A-t-h-a-l-i. Bà có con gái mình...Bà ta, Giê-sa-bên, đã gả A-tha-li cho Giô-ram, con trai của vua Giu-đa, và chẳng bao lâu những bàn thờ của Ba-anh đứng trong Giê-ru-sa-lem. Bây giờ, anh em không phải đi tìm lịch sử vì điều đó, đó là Kinh Thánh. Hiểu không? Con gái bà ta, A-tha-li, lấy con trai của Giô-sa-phát, là Giô-ram. Và con gái bà cũng làm giống như bà đã làm.

105 Ồ, chao ôi! Anh em không thể thấy điều đó sao? Thấy cách họ đã tổ chức không, thưa các anh em? Họ đi ngay vào qua Luther và những người đó, thật chính xác, và tự tổ chức với nhau thay vì để Đức Thánh Linh. Và Ngũ Tuần cũng đã làm y như vậy. Họ không thể để Đức Thánh Linh đi trước và thực hiện đường lối Mình, và đi trước; và mọi ánh sáng đến, chỉ thử nghiệm nó bằng Lời, và cứ tiếp tục. Họ không thể để Đức Thánh Linh hướng dẫn, họ phải làm một tổ chức và cắt nó ra thành những việc khác đi kèm theo. Đi ngay trở lại và cười lại điều đó! Thật chính xác. Khi chúng ta đến với thời đại đó, anh em chỉ nhìn xem những gì đang chờ đợi anh em dưới con đường ở đây. Hiểu không? Cười ngay trở lại trong! Chúa Jêsus đã phán ở đây, “Của nó...Giê-sa-bên này, nó tự xưng là ‘nữ tiên tri,’ và Ta sẽ quăng nó trên giường đau đớn, và cũng giết chết con cái nó” (Vậy thì, loại gì...?) “với sự chết.”

106 Điều gì là...con cái nó sẽ bị giết bằng thứ sự chết gì? Anh em thấy họ chết bây giờ! Chết thuộc linh! Họ không có khả năng! Họ biết tổ chức của họ, họ biết những sách giáo lý của họ, họ biết giáo lý của họ về giáo hội; nhưng khi đến với sự hiểu biết Đức Chúa Trời, một số người của họ không biết gì về Nó hơn

một người Hottentot biết về đê-m Ai Cập; đúng thế, khi đến với sự hiểu biết thật sự Đức Thánh Linh. Tự hỏi; gọi Điều đó...muốn gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời như một “thầy bói,” hay một “con quỷ,” của...bởi những linh phân biệt, và những việc như thế, và đuổi các quỷ. “Ồ, người đó không thuộc về tổ chức của chúng ta. Nhóm người đó, ồ, *brrrr*.” Đấy, họ thật sự không biết. Và thế rồi gắn Nó với một—một danh của “Jésus Duy nhất,” hay loại nào đó của “thánh quá máu,” hay—hay cái gì giống như thế. Thật sự không biết!

107 Và giờ đã gần rồi khi điều đó sẽ bị phơi bày. Điều đó chính xác. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó chắc chắn như tôi đang đứng sau bục giảng này, bởi vì Ngài sẽ giật con cái Ngài ra chắc chắn như tôi đang đứng ngay ở đây. Đức Chúa Trời ở Thiên đàng biết điều đó. Anh em tin tôi là tiên tri của Chúa, một đày tớ của Chúa, anh em hãy nghe tôi. Nó đã gần kề. Vâng, thưa quý vị.

108 “Con cái nó sẽ bị giết bằng cái chết thuộc linh.” Hãy nhìn họ: lạnh lùng và hình thức. Hãy nhìn xem...nhìn xem của chúng ta... Chúng ta không phải nói về Báp-tít và Trưởng Lão, chúng ta biết họ đã chết từ nhiều năm. Điều gì...

109 Khi Luther có sự phục hưng, sự xung công bình, nếu ông sẽ... Nếu ông cứ tiếp tục, phong trào vĩ đại Ngũ Tuần này—này bây giờ hẳn là hội thánh Lutheran. Sự Sáng sẽ đến bởi sự nên thánh, như Wesley đã đi theo. Ông...Luther đã không thể đi theo điều đó. Không, thưa quý vị, họ đã là những người theo Luther rồi.

110 Vậy rồi Wesley đến. Sau khi Wesley chết, rồi điều gì đã xảy ra? Họ đã tổ chức điều đó, và biến những người theo Wesley trở thành Giám Lý, Wesley Nguyên thủy...ồ, tất cả các loại Giám Lý. Hiểu không? Và khi...Đã có một cuộc phục hưng vĩ đại, nhưng khi họ đã đưa nó vào tổ chức, điều gì đã xảy ra khi Ngũ Tuần đến với việc nói tiếng lạ và mang lại sự phục hồi các ân tứ? Họ không thể hành động; đã gọi đó là ma quỷ.

111 Lúc ấy Ngũ Tuần đã làm gì? Cũng giống như họ đã làm! Và họ đã ở đâu? Đúng như cái chết đóng đinh ở cửa. Vâng, thưa quý vị! Điều đó đúng. “Ta sẽ quăng con cái nó trên giường của—trong giường của sự chết, và giết chúng.” Ồ, cho phép—cho phép tôi đọc để anh em sẽ thấy ở đây, tôi tin là câu thứ 22:

Và Ta sẽ quăng nó trên giường, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó đến sự hoạn nạn lớn, (sự—sự Hoạn nạn Lớn)...

112 Đó là những gì sẽ trải qua. Bây giờ nên nhớ, cho phép tôi ngừng lại ở đây chỉ một phút, Hoạn nạn Lớn đó là điều—điều mà sẽ bị ném vào đó, là những người nữ đồng trinh ngủ gục không có dầu trong đèn của họ; cho đến lúc ấy họ thuộc về tổ chức, những người tốt, đi nhà thờ, mọi việc; nhưng họ đến xin dầu, thì quá trễ. Đấy, nó bị ném vào Đại Nạn, nó sẽ đi vào đó, giáo hội Công giáo đi vào, hết thầy con cái nó cùng đi với nó vào, trong Đại Nạn.

...mà không ăn năn về các việc làm của nó.

113 Không—không phải con cái nó ở trong đó; nhưng chính giáo hội, đó là con cái nó (là tổ chức), không phải những con người ở trong đó, như những tín đồ Công giáo, Báp-tít, Trưởng Lão, hay Ngũ Tuần đáng thương. Tôi cảm thấy tiếc cho họ. Thật sự, “Ồ, tôi...”

“Bạn là Cơ-đốc-nhân phải không?”

“Ồ, tôi là tín đồ Trưởng Lão.” Ồ!

114 Điều đó không có gì liên quan với Nó hơn là nói “một con lợn ngồi nghiêng trên yên trong cuộc đua ngựa.” Vì thế bạn có thể làm gì về điều đó? Ồ, chẳng có gì cả. Tôi không muốn lấy điều đó làm chuyện đùa, đó là...đây không phải là...không phải là nơi để đùa cợt, đây là—đây là Phúc Âm. Hiểu không? Tôi chỉ muốn đưa ra một minh họa. Đấy, nhưng điều đó—điều đó đúng. Đấy, họ không có—không có gì liên quan với Nó nữa.

“Tôi là tín đồ Ngũ Tuần.”

115 Điều đó không có gì liên quan với Nó. Anh em có thể thuộc về rất nhiều tổ chức khác nhau của họ, nhưng anh em có phải là một người con được tái sinh của Đức Chúa Trời không? Thật ra, anh em có yêu mọi người hết lòng, hết linh hồn, và yêu Đức Chúa Trời, và hằng ngày anh em có...cho dù bất cứ ai làm gì với anh em không? Nếu anh em giận dữ đứng dậy và nói, “Hừm!” như đùa với lửa, điều đó chỉ cho thấy Đức Thánh Linh đã lìa khỏi, nếu anh em đã từng có Điều đó.

116 Hãy xem:

...nếu nó không *ăn năn* với những việc làm đó của mình.

Và Ta sẽ giết chết con cái của nó;...

117 “Con cái của nó,” của Giê-sa-bên. Vậy thì, Giê-sa-bên đã làm gì? Gả con gái của mình cho dòng dõi khác (của Giu-đa) ở trên đó, qua trong Giu-đa. Bây giờ hãy theo dõi sự áp dụng thuộc linh. Có lẽ tôi có thể vẽ nó ra. Ở đây, hãy xem điều này thật kỹ bây giờ:

118 *Đây* là Giê-sa-bên, và Y-sơ-ra-ên. Nhưng ở *đây* là Giu-đa, một loại khác nhau ở trên *đây*, một loại khác; *đây* là Giô-sa-phát ở trên *đây*. Đúng thế. Bây giờ, ở *đây* là A-háp; bây giờ *đây* là Giê-sa-bên ở ngay trong *đây*. Bây giờ, bà ta đi vào *đây* và gây cho hết thủy dân Y-sơ-ra-ên đi đến thờ hình tượng.

119 Đó chính xác những gì giáo hội Công giáo đã làm trong những ngày của mình khi Constantine kết hợp đảng Ni-cô-la, (hình thức lạnh lùng ở trong *đây*) vào hội—vào hội—hội thánh và với ngoại giáo, và làm một hình thức ngoại giáo của Cơ-đốc giáo. Tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của anh em, những người Công giáo, nhưng tôi chịu trách nhiệm trước Chúa. Đó là tất cả những gì giáo hội Công giáo có, là một hình thức ngoại giáo của Cơ-đốc giáo: mê tín dị đoan, và thờ hình tượng, cùng mọi thứ khác. Điều đó hoàn toàn chính xác, chỉ là một hình thức ngoại giáo. Bây giờ, đó là thật. Nếu tôi sắp chết trong giây phút này, đó là sự thật. Và ngay trong những người Tin Lành cũng vậy, chỉ trong phạm trù khác.

120 Bây giờ hãy xem những gì Giê-sa-bên đã làm. Thế thì, anh em thấy đấy, ma—ma quỷ... Bà ta làm như nhượng bộ, bà gả con gái mình. Bà có một con gái sanh ra ở *đây*, và con gái này qua *đây* với con người thánh vĩ đại này và lấy và kết hôn với con trai của người; và mang lại điều tương tự qua trong *đây* từ Giô-sa-phát, qua trong phần này.

121 Bây giờ, những người Ni-cô-la thật, đảng Ni-cô-la, những người hình thức nguội lạnh mà muốn có tổ chức đó, họ kết hôn với nó ở *đây*. Và bây giờ để ý điều giống như vậy. Họ đã lấy Giê-sa-bên ở *đây* (giáo hội Công giáo), và dưới *đây* bà đã lấy con gái

mình (những tổ chức của bà) và gả nó cho họ ở dưới đó, và làm điều tương tự với họ. “Giết chết con cái nó,” cái chết thuộc linh. Tổ chức cho chính họ chết, và điều trước tiên anh em nên biết, tất cả Thánh Linh đã đi khỏi.

¹²² Hãy nói cho tôi biết. Hãy cho tôi chỉ hỏi một điều, bất cứ sử gia nào ở đây, mà tôi biết có năm hay sáu người đang ngồi ở đây. Tôi muốn quý vị đến và đưa ra cho tôi một câu Kinh Thánh hay—hay một bài của—của lịch sử, mà bất cứ hội thánh nào của họ đã từng sa ngã và đi trở lại trong tổ chức đã từng sống lại lần nữa với một cuộc phục hưng. Hãy nói cho tôi biết. Khi họ tự tổ chức, họ đã có một cuộc phục hưng sau khi họ tổ chức không? Không, thưa quý vị! Thánh Linh đã lìa bỏ họ. Tôi đang nói bao gồm cả Ngũ Tuần.

¹²³ Khi những Ôn phước Ngũ tuần được ban xuống, và anh em hết thấy đều nói tiếng lạ, những người kỳ cựu các anh, có những Ôn phước Ngũ tuần lớn và các thứ, đã sa ngã. Sau đó ít lâu anh em đã có những gì gọi là Hội đồng Chung. Cơ cấu thì được lắm, nhưng đừng tổ chức. Điều trước hết anh em biết, anh em không thể chịu đựng nó, anh em đã phải đi ngay trở lại và trở nên “con cái của...Sa-tan,” và tự thành lập tổ chức.

¹²⁴ Và rồi Ánh Sáng khác đã đến, về Danh Chúa Jêsus Christ. Sau đó tất cả họ đã trở nên ra vẻ bề trên, và nói, “Chúc tụng Chúa, nếu anh không có danh Jêsus, anh sẽ vào địa ngục. Và chúng tôi có Nó, còn anh thì không có Nó.” Họ sẽ làm gì? Chỉ chết ngay trong vết xe đổ của họ; đã làm một tổ chức ra từ đó. Hiểu không? Thay vì để Ánh Sáng đi ngay vào qua hội thánh, nó sẽ tự động chiếm chỗ của nó. Nhưng anh em tự lập tổ chức. Nó là gì? Một đứa con của Giê-sa-bên. Và hết thấy họ cùng chết, với nhau.

¹²⁵ Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Phúc Âm Ngũ Tuần, hay là Một Ngôi, hoặc—hoặc bất cứ cái gì còn lại của họ đã từng sống lại trong sự phục hưng liên hiệp vĩ đại không? Không chút nào! Cuộc phục hưng cuối cùng này thật sự đã trôi qua, Đức Thánh Linh đã giáng xuống trên sông (nhiều bạn đang ngồi ở đây ngay bây giờ) vào năm 1933, và buổi nhóm chữa lành vĩ đại này đã xảy ra, nói, “Nó sẽ lan tỏa khắp thế giới,” và nó không bao giờ đi qua bất cứ một tổ chức nào khác. Đức Chúa Trời đi ra

ngoài những lãnh vực ấy và hầu như, đẩy lên một người ngoại đạo, để bắt đầu sự phục hưng đó. Hãy nhìn những gì Nó được thực hiện! Hiểu không?

¹²⁶ Những tổ chức chúng, ngay khi họ tổ chức, chúng đã chết. Ngài phán, “Ta sẽ đánh con cái nó bằng cái chết.” Ô, chao ôi! Tôi biết anh em...Làm ơn đừng nghĩ xấu về tôi, nhưng tôi...Nếu tôi biết Điều Này và không nói Nó ra, thì tôi là kẻ đạo đức giả hèn hạ, và Đức Chúa Trời bắt tôi phải chịu trách nhiệm về Nó. Tôi muốn được giống như Phao-lô, “Không trễ nải chút nào để tỏ ra cho biết toàn bộ ý muốn của Đức Chúa Trời.” Đúng thế. Được rồi. Được rồi.

¹²⁷ Bây giờ, và họ đã xây dựng những bàn thờ ở Giê-ru-sa-lem. Bây giờ tôi muốn thấy...Và khi Giê-sa-bên kết hôn với A-háp, bà đã mang những hình tượng vào cho dân Y-sơ-ra-ên cúi đầu xuống thờ lạy. Giáo lý Ni-cô-la cũng vậy, cưới ngoại giáo vào; lấy Jupiter xuống, đưa Phi-e-rơ lên; và lấy tượng Venus xuống, đưa Ma-ri lên; và như Kinh Thánh đã nói, “Bà gây cho hết thủy dân Y-sơ-ra-ên phạm tội.”

¹²⁸ Giáo hội Công giáo cũng gây cho tất cả con gái nó như vậy khi cưới vào một tổ chức, và toàn bộ điều này là tội lỗi, giống như Giê-sa-bên đối với con gái mình. Đúng thế. Và trong việc làm điều này khi hệ thống hàng giáo phẩm được dựng lên, và Giáo hoàng Boniface—Boniface III lên ngôi, và họ đã làm cho ông thành một—một ông thần ngồi trên ngôi, họ không còn dùng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh trong hội thánh nữa. Đúng thế. Họ đã có những tín điều và những hình thức, và cứ thế mà làm.

¹²⁹ Và khi tổ chức chấp nhận giáo điều giống như vậy, họ đã dập tắt sự tự do của Đức Thánh Linh đối với hội thánh: Báp-tít, Trưởng Lão, Giám Lý, và vân vân. Chắc chắn họ đã làm vậy! Và dần dần chúng ta thấy họ khô héo và chết đi như Chúa Jê-sus đã nói về cây nho. Bây giờ, tất cả những dấu kỳ phép lạ của Đức Thánh Linh được đặt vào thời quá khứ. Và họ đã trở nên giàu có, giống như nó đã có. Vì vậy nó khiến cả thế gian phạm tội, bởi vì nó đã đi đến với mọi nước, nó và các con gái nó. Đúng thế.

¹³⁰ Bây giờ hãy xem Ngài kêu gọi nó trong thời đại hội thánh khác bây giờ. Hãy xem Ngài kêu gọi nó. Hãy xem Ngài đưa ra ở

phía dưới đây khi kết thúc, và lấy ra dân Sót Lại của Ngài, “vì những Người Được Chọn,” chỉ một ít, không xác thịt nào được cứu nếu...khác không.

¹³¹ Như được chép trong sách Khải huyền 13:6. Anh em muốn hiểu đó trong một phút không? Rằng Ngài đã phán Ngài...rằng “Người nữ này đã gây cho hết thủy đều chịu ghi dấu (con thú này đã làm), gây cho hết thủy đều chịu nhận dấu (cả người nghèo, cũng như người vĩ đại, bất cứ ai), một dấu hiệu của con thú,” mà là Giáo hội Công giáo La-mã.

¹³² Hoặc điều đó hoặc họ đã làm một hình tượng...Khải huyền 13:14, họ đã làm một hình tượng cho con thú. Anh em—anh em... Tôi đoán anh em hết thủy đều đã đọc điều đó. Nếu chưa, ồ, chúng ta sẽ quay trở lại ngay và đọc câu đó. Khải huyền 13:14:

Và nó lừa dối dân cư trên đất bằng những phép lạ đó mà nó đã được phép làm ra trước mặt con thú; (Đó là liên minh này của giáo hội)...và làm trước mắt của con thú; nói với dân cư trên đất, rằng họ nên tạc tượng cho con thú đó, mà đã bị thương nặng nề (ngoại giáo)...và đã bị bời gươm, và đã sống...(qua chế độ giáo hoàng, ngoại giáo La-mã đến hệ thống giáo hoàng La-mã. Hiểu không?)

¹³³ “Tạc tượng cho nó.” Nó sẽ là gì? Chỉ những gì nó đang làm ngay bây giờ, thật chính xác, di chuyển vào liên minh này của những giáo hội, “Tất cả những giáo hội lệ thuộc vào tổ chức này, tất cả đi vào một nhóm.” Bây giờ, họ đang có một quyển Kinh Thánh. Và Giáo hoàng John đã mời hết thủy họ trở lại. Tổng giám mục của Canterbury, hết thủy đi chung quanh. Điều trước tiên anh em biết đấy, toàn bộ sự việc đi trở lại ngay với Mẹ, bởi vì chúng bắt đầu là những gái điếm. Hiểu không? Họ nói, “Tất cả chúng ta kết hợp với nhau thành một giáo hội lớn tạo ra để chiến đấu với chủ nghĩa Cộng sản.” Và không biết rằng Đức Chúa Trời đã đẩy chủ nghĩa Cộng sản lên (tôi có thể chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh này.) và thậm chí đưa vào tâm trí họ ghi nhớ để báo thù cho các thánh đồ, cho máu của họ đã đổ ra trên đất. Đức Chúa Trời đã tổ chức chủ nghĩa Cộng sản thật giống như Ngài đã dùng Vua Nê-bu-cát-nết-sa để—để trừng phạt dân Y-sơ-ra-ên. Ngài đẩy chủ nghĩa Cộng sản lên, và một ngày nào đó nó sẽ thối

bay La-mã ra khỏi bản đồ. [Băng trống—Bt.] Điều đó chính xác. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Đúng thế.

Tôi chống chủ nghĩa cộng sản; vì nó chống Đức Chúa Trời. Chắc chắn vậy. Nhưng anh em đừng chú tâm quá nhiều đến Bức Màn Sắt đó, mà hãy coi chừng bức màn tía kia. Hãy đọc *Sách của Những Người Tử Vì Đạo* của Foxes và anh em sẽ thấy điều này, điều đó đúng.

¹³⁴ Bây giờ chúng ta hãy xem chúng ta ở đâu...Và thế thì anh em thấy bây giờ ở đây bây giờ nó làm cho hết thảy (giàu, nghèo) đều nhận dấu của nó; nhưng có một tầng lớp nó không thể chạm đến. Anh em biết điều đó không? Khải huyền 13:...8.

¹³⁵ Hãy nghe điều này. Xin để tôi đọc câu này:

Đoạn tôi đứng trên bãi cát của biển, và thấy ở dưới các biển lên một con thú, có bảy đầu và mười sừng,... trên những sừng...những mào triều thiên, và trên những đầu có danh hiệu sự phạm thượng. (Đó là bảy ngọn đồi; chúng ta đã nói tối qua, anh em biết đấy.)

Và con thú mà người đã thấy đó giống như con beo, ... chơn nó giống như—giống như chơn gấu, và miệng nó... miệng sư tử: và con rồng (Là con quỷ đỏ đứng trước người đàn bà để nuốt đứa con của bà ta, là La-mã, tất cả chúng ta đều biết.) ...và ban cho nó...quyền lực, và ngôi của nó, và quyền phép lớn.

Và tôi thấy một trong các cái đầu nó như bị thương đến chết; (ngoại giáo, thấy đó) và vết thương chết ấy được lành: (giáo hoàng chiếm chỗ, kết hợp vào với Cơ-đốc giáo, với đảng Ni-cô-la) và cả thế gian đều lấy làm lạ mà theo con thú đó.

¹³⁶ Đạo Công giáo lan nhanh vào mọi quốc gia dưới trời. Đúng thế. Như Đa-ni-ên nói về sắt sẽ trộn lẫn đất sét, và vân vân.

¹³⁷ Và tôi sẽ đưa ra cho anh em một việc nhỏ về điều đó, rằng “sắt và đất sét.” Anh em có để ý không, hay tôi đã từng trích dẫn điều đó với anh em, trong hội nghị lớn cuối cùng đó họ đã lên trên đây nơi mà Khrushchev đã cởi giày ra đập bàn không? Có năm nước phương đông họp lại với nhau ở đó, có năm nước phương

tây. Khrushchev đứng đầu các nước phương đông, Eisenhower đứng đầu các nước phương tây; có hai nhà lãnh đạo chính, hai nhân vật quan trọng. *Khrushchev*, tiếng Nga, có nghĩa là “đất sét.” *Eisenhower*, tiếng Mỹ-...trong tiếng Anh, có nghĩa là “sắt.” Chúng ta đang ở thời cuối rồi.

Và người ta khởi thờ phượng con rồng mà đã ban quyền phép cho con thú: và...(Điều đó trong sứ điệp kế tiếp của chúng ta tại đền tạm ở đây, anh em hiểu đấy)... và họ cũng thờ phượng con thú, mà rằng, Ai sánh được với con thú? và ai có thể giao chiến cùng với nó được?

¹³⁸ Nói cách khác, hãy nhìn đây. Eisenhower đã—đã có tên to lớn ở đây trong nước Hoa Kỳ này, nhưng ở La-mã ông ta chẳng là gì cả; nước Nga, ông chẳng là gì. Khrushchev thì lớn ở nước Nga, nhưng ở nước Hoa Kỳ ông ta là chẳng là gì. Nhưng có một người quan trọng ở khắp mọi nơi, đó là giáo hoàng đó (Đúng thế.) “Chúng ta hãy tự tổ chức lại với nhau, và đến với nhau.”

Và nó được ban cho cái miệng để nói những lời kiêu ngạo...phạm thượng;...nó được quyền làm việc trong bốn mươi hai tháng.

Vậy nó mở miệng ra và nói những lời phạm thượng đến Đức Chúa Trời, (và “dạy dỗ giáo lý những điều răn của con người; kiêu ngạo, dễ nóng giận, ưa thích sự vui chơi; có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép đó”) ... và nói phạm đến Danh Ngài, (Lấy “Cha, Con, và Thánh Linh” thay vì “Đức Chúa Jêsus Christ.” Thấy không?) và đền tạm Ngài, cùng những kẻ ở trên...trên—trên trời.

Và nó lại được giao chiến chống lại các thánh đồ, (sự bách hại nổi lên) và được thắng họ: và cũng được ban cho nó quyền trị mọi chi phái,...mọi tiếng, và mọi nước.

Và hết thấy họ những dân cư trên đất—đất sẽ thờ lạy nó, là những kẻ đã không có tên ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế. (Ồ, ồ, ồ, ồ, ồ, ồ.)

¹³⁹ “Từ buổi sáng thế.” Tên của chúng ta, nếu chúng đã từng có trong Sách, được ghi ở đó. Chúa Jêsus phán, “Vị bằng Cha Ta

không kéo đến thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và hết thấy những kẻ mà Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. Chiên Ta nghe Tiếng Ta,” (Đây là Thức ăn, thấy đó.) “và một người lạ...”

¹⁴⁰ Thế thì người ấy có thể nói, “Ồ, tôi chỉ gia nhập giáo hội, tôi tốt như các anh.” Đó không phải là Thức Ăn của chiên.

¹⁴¹ *Đây là Thức Ăn* chiên, “Đồng ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Đấng Christ.”Ồ, Ngài quá tuyệt vời! Phải không? Đúng thế.

¹⁴² Bây giờ chúng ta hãy kết thúc thật nhanh bởi vì bây giờ đã, vâng, đã quá giờ rồi. Được rồi. “Nhưng Ta phán...” Bây giờ chúng ta hãy xem, tôi đọc câu thứ 23:

Và Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi hội thánh sẽ rõ Ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và Ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại.

Nhưng Ta phán cùng các người, và với kẻ khác ở tại Thi-a-ti-rơ, mà chưa từng nhận lấy giáo lý này...(Nó là loại giáo lý gì? Tổ chức, giám mục, hồng y, và giáo hoàng, đấy.)

¹⁴³ “Chưa từng nhận lấy giáo lý đó.” Bây giờ, Kinh Thánh, chúng ta đã tìm thấy tối qua dân Y-sơ-ra-ên đó, đi ngang qua Mô-áp, họ không phải là một nước. Họ cư ngụ trên mặt đất, họ là một dân, tự do. Điều đó đúng không? Một kiểu; những người lang thang từ nơi này đến nơi khác, ở trong các trại và đại loại như vậy. Những nhóm ngũ tuần cũng giống vậy, ngũ tuần thật, đi lang thang nơi này đến nơi khác. Hiểu không? Được rồi.

...và chưa nhận giáo lý này (nhưng họ tự tổ chức, làm thành một tổ chức lớn từ đó mà ra) ...mà chưa có điều này...và chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan,...

¹⁴⁴ Bây giờ nên nhớ chúng ta đã thấy đâu là ngôi của Sa-tan. Tối qua chúng ta đã đem nó trở lại ngay buổi ban đầu. Ngôi của nó lúc ban đầu ở đâu? Ba-by-lôn. Và Ba-by-lôn...Khi hàng—hàng giáo phẩm, một thầy tế lễ vua của Ba-by-lôn, bị truy đuổi ở Canh-đê, ông ta tới Bẹt-găm và đặt ngôi của mình tại đó. Đấy, dời ngôi của ông từ đất Si-nai đến Bẹt-găm. Chúng ta vừa đọc điều đó ngay trong lịch sử tối qua. Và bây giờ ở đó ông bắt đầu, hình thành

giáo hội Công giáo, mà nó vẫn là mẹ Ba-by-lôn. Đúng thế, “Ngôi của Sa-tan.”

...và ngôi của Sa-tan, như chúng vẫn nói; thì Ta sẽ không gán cho các người gánh nặng nữa.

¹⁴⁵ “Không có gánh nặng cho các người nữa; chỉ những gì người đã làm rồi.” Số ít người này ở trong đó, đấy, hết thầy bị vất kiệt sức trong Thời kỳ Tối tăm này. Vậy thì nó đã trải qua điều đó gần một ngàn năm trăm năm.

Nhưng các người khá bền giữ những điều mình đã có rồi cho tới chừng Ta đến. (Nói cách khác, “Các người đã có Ôn phước Ngũ tuần ban đầu vẫn còn trong lòng. Hãy giữ điều đó cho đến khi Ta đến sẽ ban cho người sự cứu giúp, dành cho thời đại kế tiếp này thật sự đang đến trong thời đại kế tiếp.”)

...kẻ nào thắng, và giữ các lời của Ta cho đến cuối cùng, Ta sẽ ban cho người đó quyền cai trị các nước:

Và kẻ đó sẽ cai trị họ bằng một cây gậy sắt; và như cái bình của người thợ gốm chúng sẽ bị phá tan thành từng mảnh: khác nào chính Ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha Ta.

¹⁴⁶ Anh em thấy đấy, Hội thánh đó, sẽ là gì khi Hội thánh Thời đại Tối tăm đó nổi dậy để đứng lên phán xét chống lại đám người ngoại giáo đó của...lúc đó? Chúng sẽ bị giẫm chết! Đồi chân bằng đồng của họ sẽ đi qua ngay đó, tôi nói cho anh em biết! “Ngài sẽ phá tan chúng ra thành từng mảnh,” Kinh Thánh đã nói.

Và Ta sẽ ban cho kẻ ấy ngôi sao mai. (Anh em biết đó là gì, phải không? Đáng Christ là “Ngôi Sao Mai.” Đúng thế.)

Ai có tai, hãy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.

¹⁴⁷ Ồ, chào ôi! Anh em há chẳng vui sao! Thật hơi muộn một chút. Tôi còn một ít nữa, có lẽ tôi sẽ đưa ra tối mai, về việc này của hai ngàn năm ở đó.

Nhưng Ngài là Hoa Huệ trong Trùng,
 Là chính Sao Mai Rạng Ngời,
 Ngài vui tươi bấy xinh đẹp thay quán quân
 trong muôn người;
 Thật tôi xem Chúa như Hoa Huệ, trong Trùng
 hương thơm nhẹ nhàng,
 Ngài thay đổi ác tâm này nên...trắng trong vẹn
 toàn.
 Hồi bi ai Ngài an ủi, lúc bối rối Ngài ban bình
 an,
 Ngài bảo rằng mọi điều sâu thối nên giao Ta
 mang. Halélugia!
 Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, là chính Sao Mai
 Rạng Ngời,
 Ngài vui tươi bấy xinh đẹp thay quán quân
 muôn người.

148 Anh em có yêu Ngài không? Ồ, tôi thật:

Tôi yêu Ngài, tôi...(Bây giờ chúng ta hãy thờ
 phượng Ngài, tất cả đang cắt ngang Lời và Sự
 đẹp.)
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

149 Ngài tuyệt diệu thay! Tôi yêu Ngài. Bây giờ, những điều mà
 tôi bỏ sót, dĩ nhiên, sẽ nằm trong sách, bởi vì chúng ta không thể
 mang cả thời đại hội thánh vào trong một buổi tối. Tôi hầu như
 giảm nó xuống một chút tối nay, vì giọng nói hơi khàn khàn một
 chút. Nhưng, ồ, Ngài há chẳng tuyệt vời sao! Ồ! Ừm!

Có những người hầu như ở khắp mọi nơi,
 Tấm lòng họ bùng cháy,
 Với lửa Ngũ tuần ban đầu,
 Được thanh tẩy và làm cho họ sạch;
 Ô, lửa ấy đang cháy trong lòng tôi bây giờ,
 Ô, vinh hiển thay Danh Ngài!
 Tôi rất vui để có thể nói tôi là một người trong
 họ.

Ô, một trong họ, tôi là một trong họ,
 Tôi rất vui để có thể nói tôi là một người trong
 họ, Halêlugia!
 Một trong họ, tôi là một trong họ,
 Tôi rất vui để có thể nói tôi là một người trong
 họ. (Anh chị em có vui không?)

150 Tôi còn nhớ tôi đến từ Chattanooga một đêm nọ; và máy bay hạ cánh tại—tại—tại Tennessee, ở dưới Memphis. Họ đưa tôi vào khách sạn lớn, đẹp ở đó. Và gọi cho tôi, nói, “Máy bay sẽ cất cánh lúc—lúc bảy giờ, sáng hôm sau.”

151 Và tôi lấy một số thư đi xuống phố để bỏ vào hộp thư; về nhà, viết cho một số bạn bè của tôi. Và đang đi xuống phố, Đức Thánh Linh phán, “Cứ đi tiếp.” Tôi chỉ tiếp tục đi, vào một khu người da màu.

152 Tôi đứng dưới đó, tôi nghĩ, “Chao ôi! Nhìn này, đã đến giờ máy bay cất cánh.”

153 Và Đức Thánh Linh tiếp tục phán, “Cứ đi tiếp.” Giống như Ngài đã làm trong rừng hôm nọ dưới đó, anh em biết đấy. “Cứ đi tiếp.” Vì vậy tôi tiếp tục bước đi.

154 Tôi tình cờ nhìn thấy trên con đường đó, trong một trong những ngôi nhà nhỏ người da màu đó nơi người da màu đang sống, nghèo nàn, ở đó. Một bà *Dì Jemima*, một cách điển hình, với cái áo sơ mi con trai đặc trưng buộc quanh đầu, đứng dựa vào...như thế.

155 Và tôi vừa đi vừa hát:

Tôi là...trong họ, tôi là một trong họ,
 Tôi rất vui để có thể nói tôi là một người trong
 họ, Ô, Halêlugia! (“Và Ngài muốn làm gì, Chúa
 ôi?”)
 Một trong họ, tôi là một trong họ, (Bạn tin mình
 đang được dẫn dắt bởi Thánh Linh không?
 Vâng, chắc chắn.)
 Tôi rất vui để có thể nói tôi là một người trong
 họ.

156 Đã mười bốn năm trôi qua bây giờ. Bà ấy đang nhìn qua cánh cổng. Tôi đi cách bà ấy khoảng, ồ, khoảng nửa khối phố, và tôi thấy một phụ nữ da màu, lớn tuổi đang nhìn ngay vào tôi, anh em biết đấy. Ồ, tôi cứ tiếp tục đi, không hát nữa, bắt đầu xuống phố. Tôi đến gần bà ấy hơn, những giọt nước mắt to chảy dài trên đôi má mập mập to lớn; bà nhìn tôi, nói, “Xin chào, Mục sư!”

157 Quay lại, tôi nói, “Chào bà, Di?” Và bà ấy nói...tôi quay lại, bà ấy đang cười, nụ cười mở rộng trên khuôn mặt bà. Tôi hỏi, “Làm sao bà biết tôi là mục sư?” Dưới miền Nam, anh em biết, *thầy giảng* là “mục sư.” Nói...Tôi nói, “Làm sao bà biết tôi là mục sư?”

Bà đáp, “Tôi biết ông sẽ đến!”

Và tôi hỏi, “Làm sao bà biết điều đó? Bà biết tôi không?”

Bà đáp, “Không, thưa ông.” Và bà nói, “Tôi biết ông sẽ đến.” Nói, “Ông đã nghe câu chuyện về người đàn bà Su-nem chứ?”

Tôi đáp, “Vâng, tôi biết.”

158 Và bà ấy đáp, “Thế thì,” và nói, “tôi là loại đàn bà ấy.” Bà nói “Và Chúa đã ban cho tôi một đứa con, và tôi đã nói với nó...thưa với Ngài rằng tôi sẽ nuôi dưỡng nó.” Nói, “Tôi là một người đàn bà nghèo nàn. Tôi giặt giũ và làm cho những người da trắng để kiếm sống.” Bà nói, “Và Ngài đã bảo với tôi rằng Ngài—Ngài sẽ ban cho tôi một đứa con, và tôi đã thưa với Ngài sẽ nuôi nó.” Nói, “Tôi đã nuôi nó tốt nhất như tôi biết, nhưng” nói, “thưa Mục sư, nó làm bạn với giữa những người hư hỏng. Nó đã bị bệnh, và chúng tôi không biết gì về điều đó.” Nói, “Nó đã ở vào giai đoạn nguy ngập. Và nó đang hấp hối, trên giường ở trong đó.” Nói, “Bây giờ nó đã hôn mê, đã hai ngày nay.” Nói, “Bác sĩ đến nói, ‘Bệnh đã ăn lên tim và vân vân, đi vào trong máu nó, quá xấu đến nỗi nguy hiểm đến tính mạng nó; mà họ không thể giúp được nó bây giờ.’” Và nói, “Nó sắp chết.” Và nói, “Tôi thật không thể thấy nó chết, như một tội nhân.” Và nói, “Tôi đã cầu nguyện và cầu nguyện,” nói, “suốt đêm tôi đã cầu nguyện.” Nói, “Nó hôn mê, nó không biết gì cả.” Nói, “Nó đã không biết gì đã hai ngày nay.”

159 Bà nói, “Tôi đã cầu nguyện, tôi nói, ‘Chúa ôi, Ngài ban cho con đứa bé đó’ và nói, ‘giống như Ngài đã làm với người đàn bà

Su-nem.’ Nói, ‘Ê-li của Ngài đâu? Ở đâu...?’ Nói, ‘Ồ, ở đâu—ở đâu điều gì đó giúp đỡ con?’”

¹⁶⁰ Và nói, “Tôi cảm thấy buồn ngủ trong khi quì gối.” Và bà nói, “Chúa đã phán với tôi, trong giấc mơ,” và bà nói, “Hãy đi ra đứng bên cổng. Và sẽ có một người đang đi xuống phố, đội mũ màu nâu, và mặc đồ sẫm màu.’ Ngài phán, ‘Người đó sẽ nói với người.’”

¹⁶¹ Và bà nói tiếp, “Tôi đã đứng đây trước khi trời sáng.” Và lưng bà ướt đẫm sương. Và bà nói, “Rồi tôi thấy ông đang đi đến đội mũ nâu,” bà nói, “nhưng tôi tưởng ông mang một cái cặp nhỏ.”

¹⁶² Tôi trả lời, “Tôi đã để nó ở khách sạn.” Hiếu không? Và tôi nói, “Con trai bà đau à?”

Nói, “Nó đang hấp hối.”

Tôi nói, “Tên tôi là Branham.” Tôi nói, “Bà biết tôi không?”

Bà ấy nói, “Không, thưa ông, Mục sư Branham, tôi—tôi chưa bao giờ nghe về ông.”

Tôi nói, “Tôi cầu nguyện cho người đau.” Bà không để ý đến điều đó. Bà không muốn con trai bà chết, như một tội nhân.

¹⁶³ Tôi bước vào; họ có một cánh cổng cũ có cái cây đu đưa qua lại ở trên để nó đóng lại (có lẽ nhiều anh em miền Bắc không biết là cái gì), nhưng, để giữ cái cửa đóng lại. Và tôi đi vào căn nhà, trong một căn nhà nhỏ, bé, cũ kỹ, có hai phòng (trông giống như một nhà nhỏ...mà chúng ta gọi “một nhà nhỏ có phòng dài”) như thế, đặt ở đó; có một phòng ở đây, và đó là phòng khách, cũng là phòng ngủ, và tất cả với nhau; còn nhà bếp đằng sau đó. Khi tôi bước vào...Đó là nơi được quét vôi trắng nhỏ bé, và đẹp, tách làm hai phần, và có ván che. Vì vậy nên...Không, tôi tin bà đã lấy giấy dầu hắc che trên mái nhà, tôi thấy những bong bóng to, giống như giọt sương, treo ở trên nóc của nó.

¹⁶⁴ Thế rồi khi tôi bước vào, có một tấm biển treo ngang qua cánh cửa đó, nói, “Chúa Ban Phước Cho Nhà Chúng Ta.” Ngay ở đây trong góc có một cái giường cũ ở đằng này, và một cái ở đằng kia. Một người to lớn nằm đó (không có thảm trải nền nhà), một chàng trai to con, trông dáng dấp đẹp trai đứng ở đó. Tôi đoán anh ta là một...cân khoảng bảy mươi bảy hay tám mươi ký, cao

khoảng một thước tám. Và anh đang cầm cái mền trong tay, vừa rên, “Ừm. Ừm.”

165 Và bà nói, “Con bé bỏng của mẹ.”

166 Và tôi nghĩ, “Con bé bỏng của mẹ.” Và tuy nhiên anh bị—bị bệnh truyền nhiễm xã hội, bệnh giang mai. Và anh ta—anh ta sắp chết.

167 Và bà hôn lên trán anh, và vỗ về anh như thế, nói, “Con bé bỏng của mẹ.”

168 Ồ, lòng tôi thật sự rung động. Tôi nghĩ, “Vâng, cho dù tội lỗi bạn nhiều bao nhiêu, bạn vẫn là một em bé đối với mẹ mình.” Rồi tôi nghĩ, “Đấy, cho dù anh ta bị tội lỗi làm hư hỏng thế nào đi nữa, đó vẫn là ‘con bé bỏng của Mẹ.’” Và tôi nghĩ, “Đức Chúa Trời phán, ‘Dầu người mẹ có thể quên không cho con mình bú; nhưng Ta không bao giờ quên con, vì tên của con đã được chạm vào lòng bàn tay Ta.’” Hiểu không? Thật như vậy!

169 Tôi nhìn vào thánh đồ lớn tuổi đáng thương đó đi lại ở đó. Thừa anh em, anh em có thể nói, bà không có gì trong nhà; nhưng bà có điều gì đó mà mọi căn nhà ở Indiana hay mọi nơi khác phải có bên trong; đó là Đức Chúa Trời. Tôi thà có điều đó hơn là có một ngôi nhà to lớn đẹp đẽ với đầy những hình ảnh các cô gái đẹp, cùng mọi những thứ tầm thường, thô bỉ này. Quyển Kinh Thánh cũ đang nằm ở đó Nó được mở ra, trang giấy cũ nhăn nheo trong Nó.

170 Tôi nhìn vào bà. Bà nói, “Vị Mục sư đến cầu nguyện cho con, con yêu quý.”

171 Anh ta kêu lên, “Ừm. Ừm. Tối quá. Ừm.”

172 Và tôi nói, “Cậu ấy đang nói gì?”

Bà đáp, “Nó không biết. Bác sĩ nói, ‘Nó bị mất trí.’” Nói, “Nó nghĩ mình đang ở ngoài biển lớn nơi nào đó, và nó đang chèo thuyền, và bị lạc đường.” Và nói, “Đó là điều tôi không thể chịu đựng, thừa Mục sư: biết con mình đang chết, bị hư mất.” Và bà nói, “Tôi biết ông đến giúp tôi, vì Chúa đã bảo tôi như vậy.”

Tôi nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho cậu ấy,” và tôi nói, “có thể Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho cậu ấy.”

¹⁷³ Bà không quan tâm điều đó, bà chỉ muốn cậu ta sống lại và nói mình được ‘cứu.’ Chỉ thế thôi, chỉ mong cậu ấy được cứu. Cho dù, cậu ấy phải hành động thế nào đi nữa, vì vậy, lúc nào đó; miễn là cậu ấy được cứu! Ồ, giá như chúng ta thật sự có thái độ đó! Nhà Đồi đồi nơi xa kia, bà biết mình có thể sống với con mình lần nữa lúc đó.

Nói, “Nếu như tôi có thể nghe nó nói nó được ‘cứu.’”

Tôi nói, “Chúng ta hãy cúi đầu.” Và bà quì xuống. Và tôi cứ giữ chân cậu, đôi bàn chân thật lạnh ngắt và nhớp nháp. Và tôi không thể kéo mền che lại, cái mền nhỏ—nhỏ mỏng bà đã trùm lên thân cậu ở đó; và chỉ đắp được trên thân của cậu ấy, anh em biết đấy.

¹⁷⁴ Và vì vậy cậu ấy...Và cậu ấy đang kéo nó về phía sau như thế, thật sự nghĩ mình đang ở trong nó. Cậu ta chụp lấy cái đó, và nghĩ mình đang kéo mái chèo. Cậu ấy cứ nói, “Trời tối quá. Ừm. Ừm. Trời tối quá.” Vậy nên bà cố gắng nói cậu ấy; còn cậu ấy cứ vừa nói vừa kéo tấm mền lên, “Trời tối và lạnh,” cứ kéo lên.

¹⁷⁵ Lúc đó tôi—tôi nhìn bà một chút, và bà quì gối ở đó, và tôi nói, “Dì ơi, dì sẽ hướng dẫn chúng ta cầu nguyện chứ?”

Bà nói, “Vâng, thưa ông.”

¹⁷⁶ Chỉ bà, và tôi, và chàng trai đó, và Đức Thánh Linh ở trong phòng, là tất cả. Người nữ thánh đồ yêu quý đó đã cầu nguyện. Chao ôi! Khi bà thưa chuyện cùng Ngài, anh em biết bà đã nói chuyện cùng Ngài trước đó. Vâng, thưa quý vị! Bà biết bà đang thưa chuyện với ai. Bà nói, “Lạy Chúa, con không biết Ngài đang làm gì,” bà nói, “nhưng mọi sự chỉ theo như cách Ngài đã phán nó.”

¹⁷⁷ Ồ, chao ôi! Ồ! Tôi thật vui mừng, tôi rất vui mừng Ngài vẫn là Chúa Jêsus không hề thay đổi đã ở đó với những thánh đồ xưa trong nơi đó. Ngài vẫn là Chúa Jêsus không hề thay đổi ngày nay.

¹⁷⁸ Và tôi không hề hỏi bà về tín ngưỡng của bà, bà là tín đồ Báp-tít, Ngũ Tuần, hay là gì. Đó không phải là việc của tôi. Tôi—tôi chỉ đi theo Đức Thánh Linh, và bà cũng đang làm giống như vậy. Chúng tôi muốn thấy những gì Ngài sẽ làm.

179 Vì thế chúng tôi quì gối, và bà bắt đầu cầu nguyện. Khi bà cầu nguyện xong, đứng dậy và hôn lên đầu cậu con trai, rồi nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin ban phước cho con bé bỏng của con.”

180 Và rồi bà nói, “Bây giờ ông sẽ cầu nguyện chứ, thưa Mục sư?”

181 Và tôi nói, “Vâng, thưa bà.” Và ngay lúc đó là khoảng tám giờ ba mươi, có lẽ chín giờ kém mười lăm, và tôi đã đi...hai dặm đến nơi đó, và—và máy bay cất cánh lúc bảy giờ; và không biết tôi đã đi ra ngoài khi nào.

182 Vì vậy tôi đặt tay trên chân cậu ấy, tôi nói, “Lạy Cha Thiên Thượng, con không hiểu điều này. Và Ngài...Con—con tưởng mình đã bắt chuyến bay cách đây một lát, cách đây khoảng một giờ rưỡi. Ngài chỉ cứ bảo con, ‘Cứ bước đi,’ và đây là điều duy nhất con tìm thấy cho đến lúc này. Và bà ấy nói rằng Ngài...bà đã thấy con đang đến. Nếu đó—nếu đó chính là Ngài, Chúa ôi, thì con không biết gì để làm ngoài việc đặt tay con trên chàng trai này.”

183 Anh ta nói, “Ồ, mẹ ơi,” nói, “bây giờ trời đã sáng ở đây.” Và khoảng năm phút sau, anh ngồi dậy trên giường, giang đôi tay ôm lấy mẹ mình.

184 Tôi thoát nhanh ra, chạy xuống nhảy lên một chiếc tắc-xi, và chạy về khách sạn lấy chiếc cặp của tôi. Và mặc dù tôi biết đã trễ và phải chờ đợi, có lẽ phải chờ hai ngày để đi chuyến khác. Anh em biết thật khó khăn ngay sau chiến tranh ở đó để đi được máy bay như thế nào, vì thế tôi nghĩ, “Minh sẽ phải chờ hai ngày rồi.”

185 Tôi nhảy lên xe tắc-xi và chạy ra đó, đến phi trường. Ngay khi tôi đến đó, có tiếng phóng thanh, “Chuyến bay 196 đi Louisville, Kentucky, sắp khởi hành.” Đức Chúa Trời đã giúp cho chuyến bay ở lại chờ tôi, như thế.Ồ, tôi tin điều đó!

186 Sau đó hai năm, tôi đang đi tàu lửa, qua Arizona, đến nhà thờ của Anh Sharrit, có một buổi nhóm ở đó. Và vì thế tôi đem theo Anh Moore cùng với những người khác. Và vì vậy khi tôi đi qua đó, tôi ngừng lại tại Memphis. Và xe lửa đã vào ga, nếu tất cả anh em biết vào ga ở phía tây như thế này, và sau đó chạy lui lấy thế tốt rồi ngừng.

¹⁸⁷ Và những cái bánh xăng-wich trên xe lửa, người ta bán sáu mươi xu một miếng. Và tôi có thể mua chúng mười, mười lăm xu, anh em biết đấy, ở nơi nào khác. Và tôi chỉ chờ cho đến khi xe lửa ngừng lại, để xuống mua một ít bánh xăng-wich. Tôi định mua một nửa-...túi toàn bánh mì kẹp thịt, và thật sự vui mừng đi ngang qua đó. Vì vậy tôi nhảy ra và chạy xuống thật nhanh, để tôi đến quầy bánh mì kẹp thịt; nhìn chung quanh, tàu sẽ nằm ở đó khoảng ba mươi phút.

¹⁸⁸ Và vì vậy tôi—tôi bèn mua một ít bánh mì kẹp thịt, thì nghe có tiếng ai nói, “Xin chào, đây rồi, Mục sư!” Và tôi nhìn quanh, một chiếc mũ lưỡi trai nhỏ màu đỏ, anh ta đang đứng đó nháy mắt, anh em biết, nói, “Ông không biết tôi, phải không?”

“Tôi không nghĩ là tôi biết, anh bạn à.”

Anh ta đi qua, nói, “Trông tôi khỏe mạnh!”

Và tôi nói, “Thế à?” Tôi nói, “Tôi không tin là tôi biết anh.”

Anh ta nói, “Tôi biết ông!” Nói, “Ông là Mục sư Branham!”

Và tôi nói, “Đúng, đúng thế.” Tôi nói, “Anh đã từng đến dự những buổi nhóm của tôi à?”

Nói, “Không, thưa ông!” Nói, “Ông còn nhớ buổi sáng ông đến nhà và mẹ tôi đã chờ-...?”

“Ồ!” Tôi nói, “Anh đấy à!”

Nói, “Vâng, chính tôi! Vâng, là tôi!” Anh nói, “Thưa Mục sư,” nói, “tôi được chữa lành, khỏe mạnh, và tốt. Và không chỉ thế thôi, nhưng bây giờ tôi là một Cơ-đốc-nhân!”

¹⁸⁹ Ngợi khen Chúa! Ô!

Họ nhóm nhau lại trên phòng cao,
Hết thấy nhưn Danh Ngài cầu nguyện,
Họ đều nhận được báp-têm bằng Đức Thánh
Linh,
Và quyền năng hầu việc đã đến;
Giờ đây những gì Ngài đã làm cho họ ngày ấy
Ngài sẽ làm cho bạn ngày nay, (Các bạn vui
mừng không?)
Tôi rất vui đến nỗi có thể nói tôi là một người
trong họ.

Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ, Halêlugia!
 Một trong họ, tôi là một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Họ không được học hành cao và những điều khác:

Vì vậy những người này có thể không được học
 hành,
 Hay khoe khoang về danh tiếng thế gian,
 Hết thầy họ đã nhận lãnh lễ Ngũ tuần của họ,
 Chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus;
 Và bây giờ họ đang nói, về sự cao rộng,
 Quyền năng của Ngài không hề đổi thay,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Một trong họ, tôi là một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ, Halêlugia!
 Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Hãy đến, hỡi anh em, tìm kiếm ơn phước này
 Mà sẽ thanh tẩy lòng anh khỏi tội lỗi,
 Chuông vui mừng sẽ bắt đầu ngân vang
 Và sẽ giữ cho linh hồn anh bừng cháy;
 Ồ, nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi...

Bây giờ hãy bắt tay người phía trước, phía sau, và chung
 quanh:

Ồ, một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ, Halêlugia!

Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui...?...
 ...một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

Tôi là một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ, Halêlugia!
 Một trong họ, một trong họ,
 Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
 người trong họ.

¹⁹⁰ Niềm tin lâu đời này là gì? Nó đã bắt đầu ở đây, và nó nhỏ
 Huyết của Chúa Jêsus Christ qua suốt mọi thời đại. Ô, chao ôi! Ô,
 thật tôi vui mừng biết bao về Phúc Âm! Ô! Ô, vâng, thưa quý vị!

Nó đang nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
 Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
 Máu của những môn đồ (những người tử vì
 đạo, đã ngã xuống), đã chết cho Lễ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

Bây giờ, Nó là loại Phúc Âm gì? Nó giống như Lễ Ngũ Tuần
 ban đầu, đấy.

Người đầu tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh
 Linh này,
 Là Giăng Báp-tít (Đấy, ông đã nhận được, trong
 lòng mẹ, anh em biết đấy)...đã chết như một
 con người;
 Rồi đến Chúa Jêsus, họ đã đóng đinh Ngài,
 Ngài đã giảng rằng Thánh Linh này sẽ cứu con
 người khỏi tội.

Cứ nhỏ máu, vâng, đang nhỏ máu,
 Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,

Máu những môn đồ chết cho Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu.

Bạn không thể lập tổ chức Nó! Ừm-m!

Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giăng thiêng liêng,
Họ đã từ bỏ sự sống mình để Phúc Âm này được
chiếu sáng;
Huyết của họ đã hòa lẫn, với những tiên tri
xưa,
Để Lời thật của Đức Chúa Trời được giảng rao
chân thật.

Cứ nhỏ máu, vâng, đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
Máu những môn đồ chết cho Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này cứ đang nhỏ máu.

Có những linh hồn dưới bàn thờ, kêu khóc,
“Cho đến chừng nào?”
Để Chúa trừng phạt những kẻ đã làm sai trật;
Nhưng sẽ có nhiều người hơn sẽ dâng huyết
của đời sống họ
Cho Phúc Âm Thánh Linh này và trận lụt đỏ
thắm của nó.

Cứ nhỏ máu, vâng, nó đang nhỏ máu,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ máu,
Máu những môn đồ đã chết cho Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này cứ đang nhỏ máu.

¹⁹¹ Bây giờ, từ thời lễ Ngũ tuần, và những người tử vì đạo tại lễ Ngũ tuần, cho đến hội thánh Ê-phê-sô, đến thời đại Bết-găm, rồi Thi-a-ti-rơ, qua tới—tới Sạt-đe, trong Ê-phê-sô...hay Phi-la-đen-phi, và cho đến thời đại Lao-đi-xê. Và bây giờ những gì chúng ta...đã xảy ra ở đây? Như Kinh Thánh đã nói, mọi việc xảy đến, và con thú này sẽ nổi dậy ở Hoa Kỳ.

¹⁹² Anh em còn nhớ khái tượng đã được đọc ở đây, năm 1933 không? Tôi đang đi...Ngay cả nhà thờ chưa được xây dựng. Đã không biết là sự mặc khải về điều gì, gọi là một “trạng thái xuất

thần.” Lúc đó tôi chỉ là một thầy giảng Báp-tít trẻ tuổi, và chúng tôi đã...

¹⁹³ Suốt đời tôi đã thấy những khái tượng ấy, và tôi sẽ mời bất cứ người nào đó đứng dậy và nói nếu có điều nào trong những điều đó đã từng không ứng nghiệm. Không, không bao giờ! Nó không thể! Hiếu không? Nó sẽ không!

¹⁹⁴ Và bây giờ, và khi tôi đã bắt đầu với trường Chúa nhật tôi rơi vào trạng thái xuất thần. Chúng ta đã đi qua ở đây tại Hội Tam điểm, chỗ của Charlie Kern, một nhóm nhỏ của chúng ta. Và tôi đã thấy Tổng thống Roosevelt này đang lãnh đạo thế giới đến với một cuộc chiến tranh thế giới. Đã tiên đoán! Tôi nói, “Và có ba chủ nghĩa dấy lên: chủ nghĩa Đức Quốc Xã, và chủ nghĩa Phát-xít, và chủ nghĩa Cộng sản.” Tôi đã nói...(Bao nhiêu người ở đây còn nhớ?) Tôi đã nói, “Hãy coi chừng chủ nghĩa Cộng sản, tất cả sẽ hướng về đó.” Tôi đã nói, “Ê-thi-ô-pi, Mussolini sẽ đến Ê-thi-ô-pi, nhưng ông ta sẽ thất bại.” Và tôi đã nói, “Cuối cùng chúng ta sẽ đi đến chiến tranh với nước Đức, nhưng” tôi nói “nước Đức sẽ làm cho vững chắc bằng, bằng một đám bê-tông vô cùng to lớn.” Mười một năm trước khi Tuyến Maginot được dựng nên, mười một năm.

¹⁹⁵ Tôi đã nói, “Rồi sau khi chiến tranh...Cuối cùng chúng ta sẽ thắng nó. Và sau khi chiến tranh chấm dứt, sẽ ứng nghiệm việc khoa học phát minh ra những điều vĩ đại.” Và tôi đã nói, “Khi đó, người ta sẽ chế tạo xe ô-tô, và ô-tô sẽ thay đổi đáng liên tục.” (Anh em biết chúng trông thế nào vào năm '33.) Bây giờ, nói, “Chúng sẽ trông giống những cái trứng, giống như những cái trứng. Vì tôi nhìn thấy trên đại lộ, một đại lộ chính lớn, một chiếc xe hơi đang chạy trên đường mà không có tay lái nào bên trong. Nó được điều khiển bằng năng lượng.” Họ đã có nó ngay bây giờ.

¹⁹⁶ Tôi đã nói, “Trong suốt thời gian đó...Bây giờ người ta đang cho phép phụ nữ bầu cử; và phụ nữ, trong việc bầu cử, cuối cùng sẽ...” Tôi nói, “Nước này là đất nước của phụ nữ, nó đã được đánh dấu bằng một phụ nữ. Đó là một phụ nữ thông qua lời tiên tri, ở mọi nơi; và số mười ba ở khắp nơi trong lời tiên tri.” Và tôi nói, “Nó là đất nước của phụ nữ, họ có những quyền tự do ở đây.

Và người nữ đó sẽ hủy hoại đất nước, bà ta sẽ là sự sụp đổ của thế giới.”

197 (Và, Roy, tôi đã gửi cho anh những bức thư về điều đó, người đàn bà vĩ đại đó mà...“Mọi trường hợp liên quan đến tội phạm... Chúng ta đã...Tôi sẽ rọi tia X quang vào nó bây giờ để thấy rằng: mọi trường hợp liên quan đến tội phạm đã từng xảy tại nước Hoa Kỳ đây, đều có một phụ nữ đứng đằng sau nó.” Điều đó hoàn toàn đúng. Đó là những phụ nữ vô đạo đức, anh em thấy đấy, và mọi việc.)

198 Bây giờ, vì thế nên tôi đã nói, “Sẽ có vào lúc đó, suốt thời gian phụ nữ sẽ được phép bầu cử, và họ sẽ bầu sai người.” Họ đã làm điều đó trong cuộc bầu cử vừa qua. Đúng thế. “Mà sẽ bắt đầu thành trì. Trong suốt thời gian đó sẽ ứng nghiệm rằng—rằng sẽ có một phụ nữ quan trọng nổi lên ở Hoa Kỳ, bà ta sẽ ăn mặc đẹp,” và tôi để trong ngoặc đơn: “(có lẽ là giáo hội Công giáo).” Hiểu không? “Mà sẽ nắm quyền cai trị trên quyền lực, áp đảo những thế lực khác ở Hoa Kỳ. Bà ta sẽ trông rất đẹp, nhưng bà ta sẽ có lòng dạ hết sức ác độc.”

199 Tôi đã nói, “Rồi tôi nhìn lại, và tôi thấy Hoa Kỳ bị nổ tung ra từng mảnh. Không còn lại gì cả.”

200 Và tôi đã tiên đoán lúc đó. “Vậy thì điều này, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

201 Và hãy suy nghĩ! Về năm trong bảy sự tiên đoán, đã xảy ra rồi.

202 Giáo hội sẽ bị nắm giữ, bởi giáo hội Công giáo. Và sự đến của kỳ cuối cùng.

203 Và tôi đã nói, “Tôi đã thấy, trông giống như có những gốc cây đang cháy; những tảng đá, nổ tung; và cả nước Hoa Kỳ thật sự trông có vẻ trần trụi, nằm đó như thế, theo như tôi có thể thấy được ở chỗ mình đang đứng.”

204 Và tôi đã nói, “Tôi tiên đoán, theo như cách thời gian đang di chuyển, thì nó sẽ xảy ra giữa trong vòng năm ’33 đến ’77.” Và nó sẽ phải bị cố gắng rất nhiều để đi qua đó.

205 Và chúng ta đang ngồi trên thềm dựng thuốc nổ, thưa các bạn. Mọi sự đã sẵn sàng.

206 Ô, nhưng Cha Thiên Thượng quý báu của chúng ta Đấng đã hứa, Đấng đã hứa! Thật tuyệt vời được là đầy tớ của Đấng Christ phải không? Tất cả những điều mà Ngài đã hứa! Và hãy suy nghĩ; chúng ta có đặc ân. Ngài đang sống ngay ở đây. Ngài ở ngay với chúng ta giờ này, biết mọi điều bí mật trong lòng, biết hết về bạn; những ngọn lửa cháy đang đi vào trong lòng bạn, biết tất cả về chúng ta, yêu thương chúng ta.

207 Và bạn có vui vì được ở trong số ít người đó, tối nay, mà giữ Đức tin không? Vì đó chính là điều răn của Ngài, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ, ấy là Cha Ta sẽ ban cho các ngươi Nước Trời. Và ngoại trừ công việc này sẽ bị cắt giảm đi, thì sẽ không có xác thịt nào được cứu.” Chúng ta đang ở ngay kỳ cuối cùng.

208 Những người Ngũ Tuần bắt đầu nguội lạnh, hâm hẩm, bị mưa ra từ miệng Đức Chúa Trời.

209 Chỉ một nhóm nhỏ được kéo ra ở đây, chỉ một ít, nhưng trong đó sẽ đến: “Này, Chàng Rể đến!” Và khi điều đó đến, mọi người trong những giờ thức canh này, mỗi canh giờ trong những canh này, để...Nên nhớ, có bảy canh giờ. Và chúng ta đang ở ngay trong canh giờ cuối cùng này. Nhưng mỗi một người trong những nữ đồng trinh đó trở lại ở đây đều sống lại. A-men! Ô, đó là gì? Cùng một Đức Thánh Linh.

210 Sau đó khi hội thánh được đi vào...Giống như chúng ta đã hiểu tối Chúa nhật, Giô-sép tự bày tỏ cho Y-sơ-ra-ên, anh em mình biết, ông bỏ nàng dâu của mình, mọi thứ, và đưa họ trở lại trong cung điện. Và ông đứng một mình với dân Giu-đa, và nói, “Tôi là Giô-sép, em của các anh.”

211 Đưa điều đó vào trong Thánh Kinh nơi mà nói họ đã để ra một ngày than khóc, và mọi nhà than khóc vì điều đó.

212 Họ nói, “Những vết sẹo trên tay Ngài do đâu mà có?”

Phán, “Trong tay của...”

“Trong tay của Ngài à?”

Phán, “Trong nhà của bạn hữu Ta.”

213 “Những kẻ đã đâm Ngài sẽ ngược lên nhìn Ngài.” Và Ngài đứng đó, như Giô-sép.

214 Ngài phán, “Đừng...” Như Giô-sép đã nói, “Đừng tự trách mình, vì để gìn giữ sự sống.” Điều gì? Sự Sống của Hội thánh, dân Ngoại, “Vì có Danh Ngài, vì một dân ra từ dân Ngoại.”

215 Ô, chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng, hồi anh em của tôi. Chúng ta ở đây! Chúc tụng Danh của Chúa! Chúng ta hãy hát bài hát cổ hay này, như anh chị em ngũ tuần vẫn hát, với nhau. Bây giờ, bạn nói, “Ô, tôi là tín đồ Báp-tít.” Nhưng nếu bạn có Ôn phước Ngũ tuần, thì bạn là tín đồ Ngũ tuần. Ừm. Đúng thế. Đúng thế:

Phước thay mỗi dây kết thân
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Trong mỗi tương giao bởi tâm trí
 Giống như trên miền thiên thành.

216 Bây giờ hãy nghe, thưa các bạn. Nếu có ai ở đây giữa chúng ta, nếu ở bất cứ nơi nào đang ngã lòng theo dòng đời, mà một chút đấng cay đã đến trong lòng các bạn, (Hãy nghe tôi!) hãy giữ nó ra đó bây giờ. Hãy hiểu điều đó, đừng bao giờ để điều gì...

[Một chị nói tiếng lạ. Bỗng trống. Một anh em đưa ra sứ điệp—Bt.]

A-men.

[Một anh em nói tiếng lạ và rồi thông giải—Bt.]

A-men. A-men.

217 Lạy Chúa Jêsus, chúng con cảm ơn Ngài vì những sứ điệp này. Nó khuấy động chúng con, Chúa biết rằng chúng con không có lỗi tránh nhưng vẫn giữ đức tin. Ô, Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin, rằng Thánh Linh sẽ tiếp tục ở lại trong hội thánh. Xin giữ chúng con gần gũi với nhau, Cha ôi. Xin giữ chúng con ở với Ngài. Và bước đi giữa chúng con, Chúa ôi, trong thời đại chân đèn cuối cùng này mà chúng con đang sống. Xin là Sự Sáng của chúng con. Xin chiếu sáng trên chúng con, lúc hết sức tối tăm này, Chúa ôi, vì chúng con nhận biết rằng *chân đèn* và *các ngôi sao* nói về “sự tối tăm.” Và Chúa ôi, chúng con vui mừng vì được làm con cái của Sự Sáng, bước đi trong Ánh Sáng của Đức Chúa Trời. Chúng con không hướng về trái đất với những việc của thế gian, nhưng chúng con là con cái của Ngài. Thật chúng con cảm ơn Ngài vì những điều này biết bao.

218 Chúng con cảm ơn Ngài vì đang gởi đến cho chúng con những sứ điệp này như sự chứng thực của Lời Ngài. Cầu xin Ngài luôn được tôn vinh giữa chúng con, Cha ôi. Cầu xin Ngài giữ chúng con cách xa khỏi hết thảy sự cay đắng của thế gian. Giữ chúng con được nên thánh, hầu cho đời sống của chúng con sẽ được tinh khiết và trong sạch và thánh khiết trước Ngài. Xin để Huyết của Chúa Jêsus Christ làm điều này cho mỗi người trong chúng con, Chúa ôi. Lấy ra giữa chúng con, nếu có bất cứ điều gì không đúng. Xin lấy nó ra khỏi chúng con, Chúa ôi. Đây là thì giờ tìm kiếm.

219 Những buổi nhóm này có ý nghĩa vì mục đích đó để tìm kiếm lòng chúng con. Ngài phán chúng những đôi mắt Ngài như ngọn lửa, “tìm kiếm và biết những sự cai trị của lòng.” Ngài nhất định như vậy, Cha ôi. Và phán với chúng con và rồi bảo cho chúng con để làm...giữ chính mình sẵn sàng cho giờ đang đến.

220 Ồ, chúng con cảm ơn Ngài vì điều này biết bao, Cha ôi. Chúng con sẽ làm điều đó với hết thảy ân điển Ngài ở trong chúng con. A-men.

221 Ồ, các bạn yêu Ngài chứ? Vậy thì, nếu có một người lạ ở giữa chúng ta, đó là cách nó đã có lúc ban đầu. Khi Chúa Jêsus còn ở trên đất này, Ngài phán, người nào đó hỏi Ngài về trường hợp hôn nhân và ly dị hay điều gì đó, Ngài phán, “Lúc ban đầu không phải như vậy.” Phải trở lại với lúc ban đầu.

222 Thế thì nếu ban đầu là một hội thánh Ngũ tuần và Ngài là Gốc Nho, chúng ta là nhánh, mọi lúc Gốc Nho đó đều sanh ra hội thánh, nó sẽ là hội thánh Ngũ Tuần, nhánh Ngũ Tuần; giống như đã có lúc ban đầu (Hiểu không?), mọi lúc. Bây giờ, anh em có thể ghép những cây nho khác vào và nó sẽ sanh ra trái của nó. Anh em có thể lấy một—một cây cam và tháp cây chanh vào nó, nó sẽ sanh ra trái chanh từ sự sống của cây cam. Đặt giống bưởi bên cạnh nó, và nó sẽ sanh ra loại trái bưởi thuộc họ cam quýt.

223 Vì thế những tổ chức, những giáo phái cùng những thứ khác này, chia ra ở đó, cái gọi là Cơ-đốc-nhân, người ta có thể sống theo đời sống Cơ-đốc-nhân. Điều đó hoàn toàn đúng, nhưng họ mang trái của những giáo phái. Đúng thế. Bởi vì họ chia ra như thế. Nhưng nếu tự nhánh đó sanh ra một...hay nếu Gốc Nho từng

sanh ra một nhánh, nó sẽ là...nó sẽ chép sau Sách Công vụ. Điều đó hoàn toàn đúng. Bởi vì đó là những gì đã xảy ra lúc ban đầu. Mỗi nhánh, tự nó sẽ sanh ra những trái cam, mọi nhánh. Và Kinh Thánh đã nói; nó có mười hai nhánh trên nó.

²²⁴ Ồ, tôi rất vui mừng được sống dưới nhánh đó, còn anh em? Vâng, thưa quý vị. Ồ, thật tuyệt vời.

²²⁵ Được rồi, vậy thì nên nhớ tối mai về thời đại của Phi-la... của Sạt-đe. Sự...?...sự sinh ra của tổ chức Lutheran, Martin Luther...?...

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH THI-A-TI-RO VIE60-1208

(The Thyatirean Church Age)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Năm, ngày 8 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org